APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL IX, NR. 95-96
iulie - august 2007

23 AUGUST- RĂUL CEL MAI MIC SAU ZIUA CEA MAI ROȘIE?

Până în Decembrie '89, 23 August a fost Ziua Națională a României, fiind sărbătorită în fiecare an cu mare fast de către autoritățile comuniste prin parade militare și manifestări pe stadioane. Nici municipiul Piatra Neamț n-a lipsit din sistem. Întrebați cadrele didactice care, chemate din concediu, repetau epuizate defilarea pe străzile de pe Borzogheanu. Pe cel mai mare stadion al țării, care se numea tot 23 August, aveau loc spectacole grandioase, după tipicul celor din China și Coreea de Nord, la care erau obligați să participe mii de elevi, intelectuali și muncitori. Era glorificat fostul dictator Nicolae Ceaușescu , iar propaganda comunistă clama rolul hotărîtor al PCR în actul de la 23 August. Nimic despre Armata Română și ex - regele Mihai I.

Poate fi considerată 23 August " Ziua cea mai roșie" din cartea de istorie? Nicidecum. Ziua de 23 August face parte din istoria neamului indiferent cum a fost numită: " insurecția armată", " revoluția de eliberare socială și națională..." sau" lovitură de stat". Identitatea unei astfel de zile, nu poate fi ștearsă cu buretele. De absolut nimeni. Momentul 23 August a fost răul cel mai mic la care s-a recurs. Atenție, nu în condiții optime , dar fără de care țara risca dispariția de pe harta lumii. Nu trebuie uitat că în august 1944 eram într-o situație fără ieșire. Alternativa ar fi fost invadarea țării, distrugerea ei. Spaima față de invadatorii bolșevici era atît de mare încît circula vorba: " De apă și de foc mai poți scăpa, dar de ruși, ba!" 23 August a fost răul cel mai mic la care s-a recurs, nu în clipe fericite ci pline de tragism. Datorită acestui act de bravură al Armatei Române și ofițerilor patrioți, a doua conflagrație mondială s-a scurtat cu 200 de zile iar comunizarea țării s-a amînat. Cît s-a putut.

Acțiunile României au împiedicat aplicarea strategiei Germaniei, care urmărea cîștigarea de timp și control al spațiului. România a lipsit Germania de doua aliniamente strategice- Focșani - Nămoloasa - Galați și Munții Carpați. De asemenea, " întoarcerea armelor" de către România a privat Germania hitleristă de un important zăcămînt de petrol. Practic, am lovit în coordonatele esențiale ale strategiei pe care o avea Hitler în vara lui '44. În viziunea unor istorici români, momentul 23 August 1944, ar trebui pus alături de debarcarea din Normandia. " Hitler a fost cel care a pus actul de la 23 August alături de debarcare" - preciza un istoric străin important. De ce oare, noi, românii, nu avem curajul să asemănăm cele două mari operațiuni militare? Ne este rușine cu " Miercurea regală" care a însemnat un act istoric de mare curaj? Pentru realizarea căruia au murit mii de soldați români? Cu contribuția noastră la înfrîngerea Germaniei hitleriste nu trebuie să ne ploconim în fața nimănui. Corect?

Dumitru RUSU

VACANȚE ȘCOLARE, DAR NU SINDICALE

Vacanța este un cuvînt adiacent școlii și va fi cît timp va exista școala. Elevii și cei mai mulți dascăli sînt în vacanță, sindicatul însă este mereu la datorie, în activitate.

Pe firul evenimentelor, sfîrșitul anului școlar a fost marcat de cîteva activități de răsunet în viața școlii. În premieră s-a organizat la nivel județean festivitatea de încheiere a activității didactice și pensionare pentru lucrătorii din învățămînt, împreună cu Inspectoratul Școlar.

O altă activitate organizată împreună cu Asociația Învățătorilor, pe parcursul a două zile, a fost dedicată aniversării a 95 de ani de la înființare. Menționăm faptul că în prima zi, festivitatea s-a desfășurat în noul sediu al Asociației Învățătorilor din str. Mihail Sadoveanu, dobîndit după ani și procese în șir. Organizarea, desfășurarea și reușita acestor activități sînt deja de domeniul istoriei învățămîntului nemețan, iar implicarea conducerii Sindicatului și Asociației Învățătorilor a fost unanim apreciată.

A urmat organizarea vacanței, cu multă agitație pentru obținerea și repartizarea biletelor de odihnă și tratament, unde cei trei lideri de zonă, Constantin Baroi- P. Neamț, Gabriel Ploscă- Roman și Ioan Andronic- Tg. Neamț- Bicaz au răspuns zilnic prezent și au reușit să satisfacă cele mai multe din solicitările colegilor noștri.

La nivelul Biroului Operativ, s-au dezbătut proiectele Legii Învățămîntului, Statutului Personalului Didactic și s-au făcut propuneri transmise, Consiliului Național al F.S.L.I.

În premieră s-a dat în judecată Inspectoratul Școlar pentru plata educatoarelor și învățătorilor cu gradul I pentru diferența de ore față de norma stabilită de Legea Statutului Personalului Didactic, iar procesul este încă în desfășurare. S-a rezolvat recensămîntul membrilor de sindicat. La sfîrșitul anului școlar, Sindicatul Învățămîntului din județul nostru numără 8.200 membri, procent de sindicalizare 92%.

Între timp, s-au produs și unele schimbări, de mult anunțate, la Inspectoratul Școlar Neamț. Au trecut la catedră inspectorul școlar general și inspectorii generali adjuncți și a fost numită cu delegație o nouă conducere (a Inspectoratului Școlar) în formula: prof. Mihai Lăcătușu- insp. general; prof. Eugen Vasiliu- insp. gen. adj.; prof. Oniciuc Grigoruță, insp. gen. adj.

Începînd cu luna septembrie, vom organiza pe parcursul semestrului I alegeri sindicale în școli și vom participa la Congresul Național al F.S.L.I., probabil la sfîrșitul acestui an.

Tot în această perioadă vom intensifica vizitele de lucru în unitățile școlare din mediul rural, pentru a vedea în ce măsură școlile au fost reparate și igienizate pentru deschiderea noului an școlar.

Secretar executiv
Prof. Ștefan CORNEANU

CIVILIZAȚIA CUCUTENI, UN AMBASADOR EUROPEAN

● De vorbă cu dl. dr. Gheorghe Dumitroaia, directorul Complexului Muzeal Piatra Neamț

Sub auspiciile "Centrului Internațional de Cercetare a Culturii Cucuteni" Piatra Neamț, în perioada 3 - 29 iulie 2007, Muzeul de Istorie și Arheologie Piatra Neamț a prezentat pe simezele Muzeului Național Brukenthal expoziția "Cucuteni, civilizație a Europei vechi". Avînd în vedere rezonanța culturală a întreprinderii în context european, ne-am adresat d-lui dir. Gheorghe Dumitroaia pentru a contura mai precis acest eveniment.

■ Cum ați ajuns cu expoziția "Cucuteni" la Sibiu? A cui a fost ideea?

Gheorghe Dumitroaia - Practic e vorba de o propunere comună iscată din preocupări comune: a Muzeului din Piatra Neamț pentru cultura Cucuteni și a Muzeului din Sibiu - pentru cultura Petrești - o cultură datată aproximativ în perioada primei faze a culturii Cucuteni. Pînă la urmă s-a renunțat la exponatele de la Petrești, pentru că sibienii sînt foarte ocupați: au organizat deja vreo 70 de expoziții.

■ Bag seamă, expoziția "Cucuteni" nu este un caz izolat la Brukenthal...

G.D. - Nu. În programul "Sibiu, capitală europeană" asemenea manifestări sînt numeroase. Marți, 3 iulie, cînd am deschis noi, au mai fost trei vernisaje. La noi, au participat români și străini, universitari, oameni de cultură, gazetari... Dar lumea a început să se cam satur... de evenimente. Deschiderea expoziției noastre a coincis, de pildă, cu vizita președintelui Germaniei la Sibiu, și toate oficialitățile de rang înalt erau prezente - ca să mă exprim frumos - în alt areal. Așa că nu prea ne-am intersectat.

■ Sesizez că interesul președintelui Germaniei față de cultura Cucuteni era unul modest...

G.D. - Se poate spune și așa.

■ Ne aflăm aproape de jumătatea timpului în care va fi deschisă expoziția. Ecouri ?

G.D. - Dosarul de presă ne va parveni la sfîrșit. Deocamdată sînt semnale bune. Sibiul este o zonă foarte vizitată în această perioadă, în primul rînd de către etnicii germani. Și apoi trebuie să mai ținem seamă de faptul că Brukenthal este unul dintre cele mai vizitate muzee din România. Nu de public ne plîngem...

A consemnat
Mircea ZAHARIA
(continuare în pag. 3)

In memoriam TRAIAN CICOARE

(9 februarie 1925 - 2 iulie 2007)

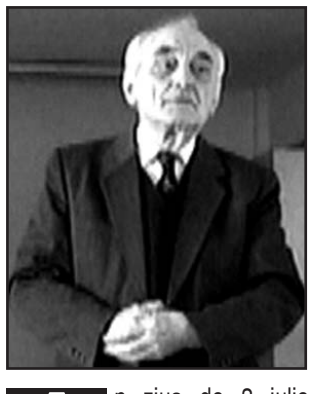

În ziua de 2 iulie 2007, a încetat din viață profesorul și publicistul Traian Cicoare, unul dintre puținii decani de vîrstă ai oamenilor de cultură din județul Neamț.

Plecarea la cele veșnice a Profesorului s-a petrecut atît de repede și atît de neașteptat, încît i-a luat prin surprindere pe cei care l-au cunoscut, unii dintre aceștia întîlnindu-l chiar în ziua în care ne-a părăsit și discutînd cu el despre organizarea întîlnirii ce urma să aibă loc în cadrul Grupului de Convorbiri Culturale ,,Petrodava", joi 5 iulie 2007.

Prezență activă, în ultimele patru decenii, la toate marile evenimente culturale din județul Neamț, Traian Cicoare nu putea lipsi nci de la ediția din acest an (a XXXVI-a) a ,,Vacanțelor Muzicale la Piatra-Neamț" și, mai ales, de la extraordinarul concert susținut de marele maestru al naiului, Gheorghe Zamfir. Numai că, distinsul profesor nu a mai avut parte de bucuria concertului ce s-a desfășurat, în Piața Turnului și a Bisericii Domnești Sfîntul Ioan, luni 2 iulie 2007, zi în care s-a comemorat moartea marelui ctitor Ștefan cel Mare și Sfînt. Chiar înainte de începerea concertului, inima Cărturarului a încetat să bată, iar sufletul său s-a ridicat la cer în acordurile tînguitoare ale muzicii parcă anume izvorîte din naiul fermecat al maestrului.

Nu puțini au fost și sunt cei care, în timp, au avut privilegiul să-i fie în preajmă și să se bucure, să beneficieze de știința și de farmecul omului de aleasă cultură, Traian Cicoare, fie că aceștia i-au fost elevi la Școala Normală sau la Liceul Industrial de Chimie din Piatra-Neamț, fie că s-au numărat printre cei care i-au sorbit cuvintele pline de har și informație, cu ocazia unor evenimente culturale desfășurate la Biblioteca Județeană ,,G. T. Kirileanu" și la Casa Corpului Didactic; i-au citit eseurile ce au la bază un studiu, o documentație realizate în timp, cu acribie și pe care le-a risipite cu generozitate în toată presa din județ și nu numai. Acestora li se adaugă toți ce care l-au avut alături în cadrul cenaclurilor literare la care a participat activ de-a lungul anilor și, în mod deosebit, cei care l-au cunoscut ca îndrumător, ca mentor, al Grupului de Convorbiri Culturale ,,Petrodava" găzduit aproape săptămînal de Biblioteca Tehnică a Casei de Cultură a Sindicatelor din Piatra-Neamț, grup în cadrul căruia Profesorul i-a îndemnat pe participanți să se preocupe de cunoașterea moștenirii noastre istorice și culturale, nu de puține ori aducînd precizări pertinente asupra unor evenimente din trecutul nostru atît de zbuciumat și controversat.

Toate acestea și încă multe altele îndrpetățesc prețuirea cu care l-au înconjurat cei ce l-au cunoscut, deși, în treacăt fie spus, nu s-a bucurat de atenția cuvenită din partea oficialităților, așa cum unii au avut parte în mod nejustificat.

Noi toți cei care contribuim, într-un fel sau altul, la editarea lună de lună a acestei reviste, la care, de la primul număr al seriei noi (martie 1999) și pînă la cel editat în luna iunie 2007, profesorul, publicistul, omul de cultură Traian Cicoare a colaborat fără întrerupere, nu vom conteni să-l pomenim, să-l prețuim și să-l omagiem, păstrîndu-i o vie amintire în sufletele noastre.

Redacția APOSTOLUL

SINDICATUL NEMȚEAN ÎNTRE COMPETENȚĂ ȘI PROFESIONALISM

După revoluția din 1989- spre primăvara anului 1990, se înființa și în Neamț o filială a Federației Sindicatelor Libere din Învățământ pentru Învățământul Preuniversitar, împreună cu organizații sindicale similare din județele Bacău, Constanța, Vrancea, Buzău, în timp dovedindu-se că această nouă formulă sindicală este o alternativă viabilă.

A fost o serie de etape care au dus la maturizarea capacității de organizare și acțiune, la implicarea definitorie, la realizarea actelor de naștere ale învățământului, Legea 128/ 1997- statutul personalului didactic și nu în ultimul rînd, a primului Contract Colectiv de muncă unic la nivel de ramură învățământ.

Încercînd să facem o retrospectivă a ceea ce înseamnă Sindicatul nemțean, putem afirma cu certitudine că activitatea acestuia, de la înființare și pînă astăzi, s-a situat la înalte cote de dinamism, spirit de inițiativă, implicare în organizarea și desfășurarea acțiunilor revendicative, la nivel teritorial și național, în rezolvarea problemelor esențiale de învățământ.

Între problemele cele mai importante și cu un impact puternic pe care au încercat să le rezolve și chiar le-au rezolvat liderii sindicatului nemțean, menționăm asigurarea decontării navetei pentru personalul didactic din mediul rural; punerea în executare a sentințelor judecătorești privind plata diferențelor salariale; respectarea în integralitate a Contractului Colectiv de Muncă unic la nivel de ramură.

Desigur, o activitate sindicală serioasă, competentă și, de ce nu, competitivă, nu se poate realiza fără informarea membrilor de sindicat și a opiniei publice și comunicarea permanentă cu organizațiile afiliate.

În acest sens, evidențiez faptul că sindicatul nemțean are propriul organ de presă- Revista Apostolul- publicație sindicală cu apariție lunară și difuzare gratuită în toate unitățile școlare din județul Neamț.

Momentan, sîntem extrem de preocupați de ceea ce se va întîmpla în învățământul românesc, aflat într-o perpetuă REFORMĂ, fiecare nou inspector general crezîndu-se un nou SPIRU HARET.

Politizarea excesivă, salarizarea de batjocură a celor ce slujim învățământul, nesiguranța locului de muncă se constituie în preocupări majore pentru liderii sindicaliști nemțeni. Realitatea este că actuala politică educațională este incoerentă, insuficientă, ridicolă în unele aspecte ale ei, ceea ce duce la amînarea adevăratelor reforme reclamate de alinierea la sistemele și standardele europene de învățământ.

Prof. Valerian PERCĂ
Membru în Biroul Județean al Sindicatului Lucrătorilor din Învățământ- Neamț

23 AUGUST 1920, *"LEGEA PENTRU CINSTIREA MEMORIEI EROILOR CĂZUȚI"*

Participarea României la Primul Război Mondial, între 1916- 1918, a urmărit permanent idealul reprezentat de Hora Unirii și a pus din nou Europa în fața faptului împlinit, cum procedase și în 1859. Cu prețul unor mari jertfe: 339.117 morți, 299.000 grav răniți și 116.000 prizonieri sau dispăruți, România va consfinți, astfel, dreptul său la unitate națională și dezvoltare de sine stătătoare.

Primul ministru Lloyd George vorbind despre eroismul armatei române de la Mărășești, Mărăști, Oituz și Cireșoaia, spunea: "Reconstituirea armatei române și rezistența ei dîrză-rezistență atît de prețioasă pentru cauza aliată pe care această armată o opune în aceste momente inamicului, în condiții de dificultate excepționale, sînt un exemplu magnific al forței pe care libertatea o dă unui popor liber".

Acești oameni- eroi ai neamului nostru- lupta cea bună au luptat, credința au păzit și lucru de prestigiu au săvîrșit, cum spune Sf. Evanghelie. fericiți sînt acești eroi! Sfînta Biserică și Patria le vor fi recunoscătoare căci însuflețiți de iubirea de neam și călăuziți de credința și de strălucitele virtuți ale strămoșilor noștri și-au făcut datoria cu prisosință.

În mintea noastră jertfa lor rămîne nemuritoare. Pururi vor fi pomeniți de românii de pretutindeni, considerați binefăcători și ctitori de țară pentru că pe mormintele lor s-a clădit România Mare. Este o deosebire mare în a muri pe saltea, acasă, și a muri pe cîmpul de onoare. Apoi, e mai mare deosebire în a muri pentru că ni s-au sleit și stins puterile, de boală ori de bătrînețe și în a muri în deplină putere trupească și sufletească, în floarea tinereții, uneori, pentru cinstea Patriei și a neamului românesc.

În intenția de a cinsti memoria eroilor români din timpul Primului Război Mondial, Regele Ferdinand a promulgat la data de 23 august 1920 "Legea pentru cinstirea memoriei eroilor căzuți".

Această lege prevedea ridicarea în capitala țării a unui monument funerar al eroilor pe care să fie depusă o "Carte de aur", în cuprinsul căreia să se regăsească numele celor ce s-au jertfit pentru țară. Cartea de aur se va multiplica și regăsi în monumentele ridicate în localitățile: Mărășești, Mărăști, soveja, Poeni- Tg. Ocna. Tot această lege stabilea ca "Ziua Eroilor" să se cinstească în întreaga țară la sărbătoarea "Înălțării Domnului".

Unele beligerante ca Franța, Anglia, Italia, SUA, au îmbrățișat și adoptat ideea "eroului necunoscut". Aceasta a făcut ca și România să decidă ca de "Ziua Eroilor", la 17 mai 1923, să fie înhumate la București rămășițele pămîntești ale unui Erou Necunoscut care să simbolizeze astfel sacrificiul tuturor celor ce au căzut pentru Țară.

Ceremonia desemnării Eroului Necunoscut a avut loc în ziua de 14 mai 1923 la Mărășești, unde s-a desfășurat acea bătălie victorioasă pentru armata română în Primul Război Mondial.

În bătălia de la Mărășești din perioada 24 iulie- 5 august 1917 s-au înfruntat cinci divizii românești și 12 divizii germane. în această zi, în cadrul unei ceremonii solemne, copilul de trupă, orfan, Amiliar Săndulescu, ținut de mînă de generalul Gh. Mărdărescu, ministru de război, a ales dintre cele zece sicrie (în care se aflau rămășițele pămîntești ale unor eroi necunoscuți de pe cîmpurile de luptă- Mărășești, Oituz, Tg. Ocna) pe cel de-al patrulea din primul rînd, rostind simbolic: "Acesta este tatăl meu".

Pe 15 mai 1923, Eoul Necunoscut a fost dus la București și depus la Biserica Mihai Vodă.

Pe 17 mai, în prezența regelui României Ferdinand I, a viitorului patriarh Miron Cristea și a numeroaselor oficialități, Eroul Necunoscut a fost înhumat în Parcul Carol, pe terasa din fața Muzeului Militar Național. În perioada neagră a comunismului, cultul Eroului Necunoscut, ca și alte simboluri naționale, au avut de suferit. Pe ziua de 22 decembrie 1958, eroul Necunoscut a fost strămutat la Mărășești.

După Revoluția din decembrie 1989, s-a oferit celor în drept posibilitatea readucerii Eroului Necunoscut în capitala țării, ceea ce s-a și întîmplat pe 26 septembrie 1991, iar ceremonialul reînhumării s-a desfășurat pe 26 octombrie. Eroul Necunoscut odihnește iarăși în Parcul Carol. Sperăm să nu-i mai strice nimeni odihna.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Pr. Cristian MAZILU

Text reprodus după "Cronica Romanului", anul VII, nr. 5, serie nouă, mai 2007

100 DE EURO PENTRU MATERIAL DIDACTIC

Ajutorul financiar de 100 de euro pentru cadrele didactice a intrat în școli- începînd cu 30 iunie- așa cum ar fi trebuit să se întîmple, conform normelor metodologice de aplicare a Legii 315/2006, aprobate în ședința de Guvern din 16 mai 2007.

Acordarea acestei sume face parte din strategia ministerului de a contribui la îmbunătățirea calității activităților didactice în învățământul preuniversitar. Cererile s-au înregistrat iar fondurile necesare acordării ajutorului financiar trebuie asigurate de către Inspectoratele școlare, din bugetul MECT.

Plata ajutorului financiar se face de către unitățile de învățământ, integral, pe baza documentelor justificative într-o singură tranșă.

Nu de puține ori am arătat faptul că salariile cadrelor didactice sînt de mizerie, din grija guvernanților, pentru echilibrul economiei statului. Abia așteptăm 7% și atunci să vezi salarii!!! Credem că și actualul guvern continuă să trateze problema salarizării cadrelor didactice cu indiferență, și doar simulează interesul prin programe care să le ia ochii dascălilor și care au drept scop îmbogățirea capitalului de imagine demnitarilor "isteți".

Substanțialul ajutor de 100 de euro se presupune că trebuie să scoată profesorii din impactul material în care se află.

Nu știu ce credeți voi, dar eu mai aștept și poate mai prind și următoarea etapă, cînd se vor da, 100 de euro pentru alte cumpărături, să ne putem lua o pereche de pantofi, o cămașă, un pulover, eventual niște salam de calitate ca să nu ne uităm cu ciudă la ceilalți care cu tichetele de masă, își procură bucate... hipercalorice.

Subredacția Roman

CAMPIOANA MONDIALĂ A ROMANULUI

Elevă a Liceului cu Program Sportiv Roman, atleta Bianca Perie s-a întors la Roman, în această vară cu o nouă medalie de aur. Într-o săptămînă a obținut două astfel de trofee. După ce a obținut aurul la Campionatul Mondial de juniori din Cehia, a cucerit și titlul de campioană europeană de juniori, în Olanda. Dacă nu știți, eleva Liceului cu Program Sportiv Roman are în palmaresul său medalii de aur mondiale de juniori în 2005 Maroc și 2006 China. După ce și-a spulberat toate adversarele de la juniori, Bianca are dreptul să participe la competițiile rezervate senioarelor. Vineri, 20 iulie 2007 în Olanda, Bianca a fost cap de afiș după prestația din finala la aruncarea ciocanului.

Elevă a antrenorului EMERIT LUCICĂ CUCOȘ și legitimată la Liceul cu Program Sportiv- Roman, a oferit o lecție de performanță, după ce și-a depășit, încă o dată, toate rivalele. În urmă cu o săptămînă, la Ostrovo, în Cehia, Bianca cucerea aurul mondial pentru a treia oară, dar gîndul îi era la titlul european. Dacă la Campionatul Mondial nu a avut rivală, la Campionatele Europene lucrurile s-au complicat. Aici veneau toate rivalele tradiționale, printre care sportivele din Rusia și Republica Moldova. Astfel, înainte de runda a treia, la finele căreia urmau să rămînă în concurs pentru încă trei aruncări doar cele mai bune opt sportive, Bianca se afla abia pe locul șase. A fost momentul psihologic, după care a urmat explozia Biancăi. Următoarea aruncare a fost de 64,35 metri, o aruncare perfectă și toate sportivele din concurs vedeau cum aurul deja pleacă spre România.

Prof. Valerian PERCĂ

Note de lector:

DUREREA SOMNULUI

de Ana VÎRLAN

La începutul acestei veri, Ana Vîrlan s-a prezentat în fața unui public elevat cu a doua sa carte: DUREREA SOMNULUI - poeme & eseuri, publicată în Seria ,,Vitralii" a Editurii ,,Crigarux", editură sub a cărei egidă a văzut lumina tiparului și primul său volum de poeme, ,,Anotimpul din noi" (2003).

Cine nu o cunoaște pe Ana Vîrlan poate afla din nota liminară a acestei cărți că autoarea este absolventă a Liceului Teoretic (în prezent, Colegiul Național) ,,Calistrat Hogaș" (1991) și licențiată a Facultății de Litere a Universității ,,Alexandru Ioan Cuza" din Iași (1996). Mai menționăm: Ana Vîrlan a făcut parte din colectivul care a editat în anul 2005 monografia ,,La izvoarele performanței - file din istoria sportului școlar la Piatra-Neamț", în calitate de coordonator de editare. Din 2006, este redactor la revista ,, Tradiția Ortodoxă".

Cartea de acum a Anei Vîrlan, structurată în două compartimente de poezie aparent diferite (,,Risipirea infinitului" - 16 poeme puse sub un motto inspirat: ,,În iubire, omul descoperă că nu-și este sieși de ajuns, că celălalt este măsură și frumusețe pentru măsura proprie... Iar gîndul trudește către înălțimea veacului dintru-nceput, căci numai Sus se află măsura a ... toate..." , și ,,La terre rouge" - patru poeme, în franceză și română) și un al treilea cu cinci eseuri, de fapt, cinci părți ale aceluiași eseu ce abordează succinct, dar la obiect tema perfecțiunii umane, puse sub titlul ,,Smiral", termen pe care autoarea ține să-l și explice: ,,o metaforă a drumului către perfecțiune". Și toate acestea, în mai puțin de o sută de pagini de carte.

Poemele și prozele din volum au ca punct de plecare textul biblic pe care poetesa îl metaforizează în poezie, cu harul poetului binecuvîntat, dar și cu meșteșugul însușit la modul profesional, completînd fiecare text cu explicații în subsolul unor pagini (precum Camil Petrescu), adevărate predici amvonale, demne de invidiat pînă și de către unii dintre cei care folosesc în mod curent această formă de explicare a textelor sacre.

Ana Vîrlan, la fel ca fiecare dintre muritori, este o căutătoare asiduă a mîntuirii. Ea chiar rostește cu ,,glas tare" această dorință (,,unde să caut mîntuirea mea...?") și cititorul, se pare, parcurgînd această carte, va ajunge la concluzia că autoarea a găsit-o sau o mai caută încă în cuvîntul scris cu meșteșug și talent, în credința și iubirea față de Fiul Domnului.

În prima parte a cărții, citind poemele și apoi notele de subsol (ordinea poate fi și inversă), vor fi descoperite nu numai simbolurile cu care operează autoarea, ci, mai ales, poezia conținută în ambele texte și, de asemenea, trăirile Anei Vîrlan, care de cele mai multe ori sunt și ale celui care parcurge atent fiecare pagină.

Astfel, poezia ,,Tablou", o ars poetica, este o baladă închinată artistului ,,... cu chipul sfințit / sub cerul de aur topit, / Artistul cu chipu-nflorit.", este, în ciuda faptului că duce cu gîndul la ,,Mistrețul cu colți de argint" al lui Ștefan Augustin Doinaș, un poem de o originalitate incontestabilă prin mesajul conținut.

Aproape toate poemele Anei Vîrlan din această carte, dar mai ales cele din secțiunea a doua - ,,La terre rouge" - alcătuiesc o adevărată culegere de precepte, de maxime, de ziceri demne de reținut, deși nu toate sunt spuse acum întîia dată. Cititorul atent nu va putea să nu constate că această carte a Anei Vîrlan pleacă de la o convingere exprimată clar în partea a treia a cărții, parte ce se află în strînsă legătură cu primele două compartimente și care are menirea să ajute cititorul în demersul său de a descoperi sensurile, tîlcurile ascunse ale poeziei Anei Vîrlan, dacă nu a făcut acest lucru la prima lectură: ,,Trecerea realității obiective prin filtrul imaginației artistului presupune traversarea căii sinuoase a descoperirii și curgerea printr-un proces ireversibil al Cunoașterii."

Cele trei secțiuni, care se completează reciproc, alcătuiesc o carte în care poezia adevărată, sinceră, fie în formă fixă (rondel, sonnet), în vers liber, sau în proză, este prezentă peste tot și numai aparent poate fi considerată o carte de ,,poeme & eseuri".

Constantin TOMȘA

LUNGA VARĂ FIERBINTE

Schimbare la conducerea Inspectoratului Școlar

Inspectoratul Școlar Neamț are, de la începutul lunii iulie, o nouă conducere. Locul fostului inspector general, prof. Dorina Drexler, a fost luat de prof. Mihai Lăcătușu. Schimbările au coborît pînă la nivelul adjuncților: au plecat prof. Liliana Georgescu și Maria Rusu, au venit prof. Eugen Dinu Vasile și Grigoruță Oniciuc. Cei trei au preluat ștafeta cu statut de interimari, pînă la organizarea unui concurs.

"După trei fete în fruntea Inspectoratului, urmează trei băieți", a afirmat, la momentul învestirii, noul inspector general școlar, prof. Mihai Lăcătușu. "Asemenea schimbări sînt obișnuite. Vreau să formăm o echipă bună, în interesul învățămîntului nemțean".

Înlocuirea inspectorului general școlar a atras mai multe modificări în structurile de conducere ale instituției. Inspectorii Ilie Țedli și Victor Grigorescu au fost schimbați, în Consiliul de Administrație, cu Eugen Vasiliu, respectiv Ioana Moga. Primul a devenit și inspector general adjunct.

"Am operat aceste modificări deoarece președintele Consiliului de Administrație este altul. Decizia nu are nici o legătură cu persoanele în cauză. Pur și simplu am dorit ca activitatea, în Inspectorat, să se desfășoare în condiții bune și conform legii", a precizat noul inspector general al Inspectoratului Școlar Neamț, prof. Mihai Lăcătușu.

Testele naționale

Aproape 81 la sută dintre elevii nemțeni au trecut cu bine de testele naționale. Dintre cei 5804 participanți la examene, au obținut notă de trecere 4461. Cîteva sute dintre concurenți nu s-au prezentat la toate probele, ratînd, astfel, întreaga testare.

Din totalul elevilor care au promovat testele naționale, 62 au rămas, în Neamț, fără un loc la liceu. Aceștia au trecut prea puține opțiuni pe fișa de înscriere și au intrat în cea de a doua etapă de repartizare computerizată. La sfîrșitul primeia, au rămas libere 147 de locuri, cele mai multe la liceele vocaționale.

În etapa întîi, și-au găsit un loc la liceele nemțene 3830 de elevi. Cei care nu au promovat testele naționale pot urma cursurile unei școli de meserii.

Un 10 la bacalaureat

Prima sesiune a bacalaureatului s-a încheiat, în Neamț, cu un procent de promovabilitate de aproape 85%. La examen au participat 4516 absolvenți de liceu, dintre 4590 de înscriși. Au fost declarați admiși 3796. Aproape 1000 de candidați au obținut note între 9 și 10. Cele mai multe contestații s-au introdus la disciplina limba și literatura română, considerată cea mai dificilă probă a primei sesiuni.

Oana Maria Acsinia a fost singura elevă din Neamț care a promovat examenul de bacalaureat cu media 10. Ea a absolvit Colegiul Național "Petru Rareș", ca și următoarele clasate, Larisa Ciofoaia (9,96) și Crina Căpiță (9,95) în topul celor mai mare note obținute de elevii nemțeni.

Cu și fără ștampilă

Examenele școlare din această vară nu le-au dat de furcă numai concurenților. Întreg învățămîntul preuniversitar a fost derutat de absența ștampilelor cu noua denumire a Ministerului Educației, apărută o dată cu numirea ministrului Cristian Adomniței. Din această cauză, școlile nemțene au fost în imposibilitatea de a elibera diplome, certificate și alte acte oficiale. Serviciul de specialitate al MECT a trimis, într-un tîrziu, o notă, pentru ca unitățile să elibereze adeverințe cu vechea ștampilă. Pînă să se lămurească toată lumea, însă, au apărut fel de fel de situații. Sătui de așteptare, unii directori și-au comandat singuri noile ștampile, fără să mai treacă pe la Inspectoratul Școlar. Culmea, le-au și obținut, deși Monetăria Națională, care este responsabilă cu realizarea acestora, cere termen după termen pentru onorarea comenzilor.

Alți bani pentru școli

Guvernul României a aprobat, în luna iulie, alocarea a încă 320 milioane lei din bugetul de stat pentru finanțarea lucrărilor de reabilitare și reparații, precum și construirea unor noi unități de învățămînt. De aceste fonduri urmează să beneficieze învățămîntul preuniversitar, la toate nivelurile, din întreaga țară.

Cele peste 300 de milioane se adaugă altor 437,6 milioane de lei alocați Ministerului Educației de către Guvern, în luna mai a acestui an, pentru realizarea de investiții în educație, în cursul anului 2007, și celor 58.361 milioane lei din luna iunie, destinați finanțării infrastructurii unităților de învățămînt preuniversitar de stat.

Propuneri pentru modificarea învățămîntului preuniversitar

Cristian Adomniței, ministrul MECT, s-a întîlnit, la începutul lunii august, cu liderii celor patru federații sindicale din educație. Principalul subiect abordat a fost structura învățămîntului preuniversitar, care se va regăsi în viitorul proiect de lege.

Acesta conține mai multe noutăți. Educația timpurie a copiilor ar trebui să dureze între 3 și 6 ani. Învățămîntul obligatoriu de 10 clase ar începe de la vîrsta de 6 ani, cu clasa pregatitoare 0, și ar fi structurat pe două cicluri: clasele 0-IV și clasele V-IX.

În discuțiile dintre ministrul Educației și reprezentanții sindicaliștilor, s-a ajuns la consens în ceea ce privește generalizarea tezelor cu subiect unic la clasele a VII-a, a VIII-a și a IX-a. Semestrial, elevii ar susține teză la limba și literatura română, matematică și alternativ la una din disciplinele istorie, geografie și limbă străină.

Media finala a celor 18 teze susținute în cei trei ani ar sta la baza eliberării unui certificat de absolvire a învățămîntului obligatoriu de 10 clase.

Un alt subiect important luat în discuție a fost admiterea la liceu.

În prima etapă, admiterea s-ar realiza pe baza mediei obținute între nota de la examen și cea a notelor de la tezele cu subiect unic din clasele a VII-a, a VIII-a si a IX-a. Cea de a doua etapă ar consta în repartizarea computerizată a elevilor care nu au obținut un loc la liceu în prima fază. Repartizarea computerizată s-ar realiza pe baza mediei de la tezele cu subiect unic și în funcție de opțiunile elevilor și va urmări completarea locurilor de la liceu rămase libere după prima etapă de admitere.

"Un principiu al noii legi a învățămîntului preuniversitar este ca învățămîntul liceal să devină generalizat și gratuit. Dorim ca pînă în 2010 să atingem procentul asumat cu Uniunea Europeană în ceea ce privește numărul de absolvenți de liceu și anume 85% dintre tineri să aibă bacalaureatul", a declarat ministrul Cristian Adomniței.

Mai mult sport

Ministrul Educației, Cristian Adomniței, președintele Agenției Naționale pentru Sport, Octavian Belu, și cel al Comitetului Olimpic și Sportiv Român, Octavian Morariu, au semnat un acord pentru promovarea educației fizice în școli.

Principalele obiective ale protocolului sînt creșterea stării de sănătate a populației, implicarea elevilor și studenților în activități sportive desfășurate în cadrul asociațiilor sportive din unitățile de învățămînt și promovarea valențelor educative ale sportului în vederea prevenirii actelor de violență în școli.

"Vom acorda mult mai multă atenție desfășurării corecte a orelor de educație fizică și vom sprijini cît mai puternic sistemele de competiții sportive extrașcolare. Sînt convins că sportul în școală este un pas important pentru a avea o generație tînără sănătoasă", a declarat ministrul Cristian Adomniței.

MECT intenționează introducerea în orarul școlar a minim 3 ore de educație fizică și sport, săptămînal, indiferent de profilul școlilor.

"Profesorul de educație fizică trebuie pus cu adevărat în valoare. Acesta trebuie să simtă că este la fel de util ca profesorul de matematică sau cel de limbi străine și trebuie să știe să îl atragă pe copil către ora de educație fizică, dar și către competițiile sportive extrașcolare", a afirmat Octavian Morariu, președintele COSR.

Potrivit documentului, în cadrul MECT se vor înființa Federația Sportului Școlar și Federația Sportului Universitar. Acestea vor urmări perfecționarea sistemului competițional prin majorarea numărului de concursuri sportive și prin diversificarea probelor de educație fizică.

Limba română, în Spania

Elevii români își vor putea învăța propria limbă în școlile din Spania. Miniștrii Educației român și spaniol au semnat, în acest sens, o declarație comună. Cristian Adomniței și Mercedes Cabrera susțin introducerea cursurilor opționale de limbă, cultură, și civilizație română în școlile spaniole, pentru elevii din România.

Ministerul din Spania va colabora pentru implementarea proiectului-pilot în unitățile de învățămînt începînd cu anul școlar 2007-2008. Ministerele educației din fiecare regiune autonomă a Spaniei vor stabili de comun acord cu MECT numărul de școli, profesori și localitățile unde se vor desfășura cursurile extracurriculare.

MECT va transmite spre consultare autorităților spaniole competente conținutul cursurilor și materialele didactice necesare. Ministerul de resort din România va organiza selecția și finanțarea cadrelor didactice care vor preda orele opționale.

Mihaela DRĂGOI

CIVILIZAȚIA CUCUTENI, UN AMBASADOR EUROPEAN

(urmare din pag. 1)

În pliantul expoziției scrie că Muzeul de Istorie și Arheologie Piatra Neamț a organizat "prima și unica pînă în prezent" expoziție Cucuteni în afara granițelor României. Unde și cînd?

G.D. - La Salonic, în urmă cu 10 ani, cînd Salonicul a fost Capitală Europeană.

■ O țineți din capitală în capitală...

G.D. - Nu numai. Anul acesta am mai avut o participare a exponatelor noastre la o expoziție de plastică antropomorfă Cucuteni la Bîrlad, anul trecut am avut o ieșire la Dej, la muzeul din localitate, bineînțeles cu alte exponate...

■ Nu-i rău...

G.D. Trebuie să mai spun că în momentul de față pregătim segmentul corespunzător civilizației neolitice pentru o expoziție organizată de România în Elveția, în 2008. Va fi o premieră mondială, una dintre cele 5 expoziții majore ale anului, un proiect care își propune să facă cunoscute bogățiile culturii neolitice aflate în principalele 36 muzee ale României.

■ Văd în pliantul ăsta elegant care prefațează evenimentul că sînteți unul dintre cei 4 organizatori din partea României.

G.D. - Lucrez în acest proiect alături de directorii Muzeului Național de Istorie a României din București, Muzeului Național de Istorie a Transilvaniei din Cluj și Institutului de Cercetari Eco Muzeale din Tulcea - o companie selectă și onorantă și pentru Muzeul de Istorie din Piatra Neamț. Din partea Elveției, coordonatori sînt un reprezentant al Universității și directorul Muzeului de Artă și Istorie din Geneva și directorul Muzeului de Istorie din Olten.

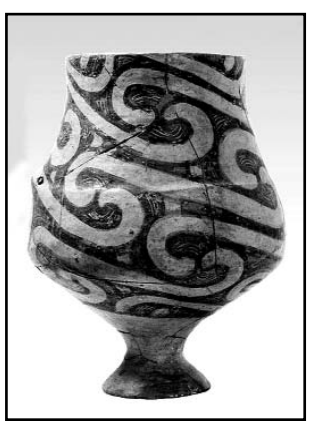

■ Olten ?

G.D. - Expoziția va fi găzduită de Muzeul de Arheologie din Olten, un pitoresc centru medieval aflat în inima platoului elvețian, la o jumătate de oră de mers cu trenul de Berna, Lucerna și Zurich.

Mai trebuie spus că întreaga acțiune, subvenționată din plin de Primăria din Ville d' Oltean, se află sub înaltul patronaj al Ministerelor Afacerilor Externe și Turism din cele două țări.

Ca o noutate, expoziția va fi extrem de bine paginată și de o apariție editorială importantă.

Este vorba de o Carte de Artă care va încerca să surprindă un posibil dialog între operele de artă neolitice și eminente personalități ale culturii românești de astăzi. Au acceptat să facă parte dintr-un Comitet de Onoare al manifestării și au fost invitați la dialogul menționat, între alții: Adrian Cioroianu, Ioan Holander, Adrian Iorgulescu, Mugur Isărescu, Gabriel Liiceanu, Horia - Roman Patapievici, Andrei Pleșu, Răzvan Theodorescu...

■ O mulțime de lume bună și, fără îndoială, o carte interesantă. Păcat că n-o s-o poată consulta și artiștii care au semnat Civilizația Cucuteni. Oricum, d-le director, vă mulțumesc pentru vorbele bune și vă doresc succesul meritat.

(interviu realizat în iulie 2007)

UTOPIA CA REALITATE (7)

Este adevărat, ne spune Alberes, că îi dăm romanului modern misiunea de a spune totul despre umanitate, inclusiv despre lipsa ei de omenie: "Păstor al unei turme de monștri și chiar mai monstruos decît ei" (descriere a lui Proteu, într-o parafrază la Vergiliu), romanul modern, continuă Alberes, refuză să aparțină unui anume gen. Magia acestui tip de roman proteic este aceea a unei Voci, a unui mit; pornind de la o poveste el dezvăluie Viața și secretele de dincolo de viață, de dincolo de realitate.

Același lucru se întîmplă și în "1984": "povestea" aici este Comunismul și, sub tratament proteic, se transformă într-o utopie negativă, adică, fața negativă de dincolo de realitate.

Trebuie să menționăm faptul că, în mod paradoxal, utopia negativă este strîns legată de Decalog, de moralitate, pentru că a sancționa violența, absurdul, orgoliu nemăsurat este un mijloc de a fi profund moral iar Orwell face acest lucru, astfel încît "1984" trebuie interpretat și ca avertisment.

Se poate spune, de asemenea, că utopia trebuie citită și ca palimpsest, ca "opera aperta", astfel că numai un "cititor ideal" ar putea ajunge la ur - ut (originea, esența textului). Ea este și ambivalentă pentru că partea negativă trebuie întotdeauna să fie echilibrată de o parte pozitivă și aici găsim acea lumină specială din utopia negativă a lui Orwell: intensitatea negației creează o afirmație!

În concluzie, caracterul palimpsestic al utopiei este de găsit în faptul că ea (utopia) este o metaficțiune în rama unui metalimbaj iar cititorul îi experimentează ambivalența astfel: omul trebuie să trăiască fiind conștient de sine și de ce e în jur, implicat și detașat în egală măsură, loial și inchizitiv, iubind și fiind capabil să critice. Fără continua dublă imagine sîntem pierduți pentru că cel mai bine trăim în paradox.

În cele din urmă, revenind la Orwell și la al său "1984" și atingînd punctul final al acestei călătorii, cea mai bună concluzie a acestei demonstrații ar fi că e puțin probabil, ba aș spune aproape imposibil să vină o vreme cînd am putea trăi fără franchețea violentă a lui Orwell, fără energia și implicarea lui. "Istoria" lui trebuie citită și nu imitată. El este încă acolo, trist, puternic, între cuvintele sale scrise cu suferință și dorință de expunere și cînd dorim să-l atingem, ne molipsim de duritatea lui, atît de necesară, conștientizăm o prezență și o distanță: alte nume, alți ani; o istorie demnă de respect, de a fi rememorată, de a fi lăsată în urmă ca reper.

Prof. Daniela Ioana NICOARĂ

Îndemn la meditație

Cartea Sfîntului Tihon din Zadonsk, Despre păcate (vol. I Despre adevăratul creștin), traducere de Adrian și Xenia Tănăsescu - Vlas, apărută la Editura Cartea ortodoxă, București, 2006 ne oferă un real prilej de cercetare sufletească și meditație spirituală în viața cotidiană. Cele 357 pagini, cuprinse în patru capitole: Despre cele ce trebuie știute, Despre inima și limba omenească, Despre păcat îndeobște și despre urmările lui, Despre anumite păcate îndeosebi sintetizează într-un mod original tema păcatului în teologia creștină.

Inițial face o trecere în revistă a anumitor aspecte legate de învățătura de credință creștină (un adevărat mini - catehism), ca apoi, treptat să facă trecerea la subiecte precum: trufia, zavistia, mînia, răutatea, clevetirea, beția, lăcomia, trîndăvia, minciuna, iubirea de mărire etc., pe care le abordează cu maximă responsabilitate din punct de vedere teologic, psihologic, social și cultural.

Toți suntem supuși la diverse nevoi și decăderi, fapt ce ar trebui să ne întărească spiritual prin ridicarea din păcat. Se atrage atenția și asupra tovarășiilor rele, care vatămă cel mai mult pe om. Autorul compară adesea viața adevăratului creștin cu o corabie aflată pe mare, cu o lumînare care arde, iar în final se stinge, cu focul care arde etc.

Sfîntul Tihon din Zadonsk ne recomandă să nu judecăm pe aproapele nostru pentru greșelile sale, ci păcatele acestuia să reprezinte un prilej de a ne descoperi și cunoaște propriile neputințe. Vrăjmașii noștri sunt patimile noastre, propriul trup ținîndu-ne în robie dacă nu ne eliberăm de tot ceea ce ne vatămă sufletul.

Înțelepciunea duhovnicească ocupă un loc aparte în paginile cărții, iar la ea se poate ajunge prin următoarele mijloace: Cuvîntul lui Dumnezeu (învățătura de credință) și rugăciunea adevărată. Sălașul înțelepciunii duhovnicești este în inimă, iar roadele înțelepciunii spirituale sunt virtuțile creștine: smerenia, răbdarea, blîndețea, dreptatea, înfrînarea, milostenia etc.

Vorbind despre educația pe care părinții trebuie să le-o ofere copiilor, citează din Sfîntul Ioan Gură de Aur: „Părinții care nu se străduiesc să-și crească creștinește copiii sunt mai nelegiuiți decît ucigașii de copii, căci ucigașii de copii despart sufletul de trup, iar acești părinți aruncă și sufletul, și trupul copiilor în gheena focului..."

Considerînd apariția acestei lucrări drept un prilej de cercetare a cugetelor și faptelor fiecăruia dintre noi, o recomand cu căldură tuturor celor interesați de problemele de spiritualitate și morală creștină.

Drd. MIHAI FLOROAIA - I.Ș.J. Neamț

Topul universităților din România

Asociația Ad Astra a cercetătorilor români a publicat ediția 2007 a topului universităților, realizat în funcție de numărul articolellor publicate de cadrele didactice din respectivele instituții, în care Universitatea Al I Cuza din Iași ocupă primul loc, acesta fiind însă contestat de unii rectori.

Potrivit unui comunicat de presă al Asociației, acest top, aflat la a 3-a ediție, cuprinde un clasament general, respectiv un clasament pe domenii științifice, care reflectă pregătirea și performanța științifică a cadrelor didactice ale universităților. Clasamentele sînt realizate pe baza articolelor științifice publicate de personalul universităților în reviste științifice recunoscute pe plan internațional. Au fost luate în considerare toate universitățile din România, atît de stat, cît și private.

În clasamentul general, pe primele locuri se situează Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași (locul 1), Universitatea „Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca (locul 2), Universitatea din București (locul 3), Universitatea Politehnica din București (locul 4) și Universitatea Tehnică „Gh. Asachi" din Iași (locul 5). Printre universitățile de dimensiuni mari care se situează pe locuri codașe sînt Universitatea „Spiru Haret" (locul 49), Academia de Studii Economice (locul 42) și Universitatea „Lucian Blaga" din Sibiu (locul 39).

Numărul de articole științifice publicate de Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași a crescut cu 24% față de anul trecut, iar cele publicate de Universitatea „Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca au crescut cu 13%, în timp ce numărul de articole al Universității București a scăzut cu 11%. De aceea, Universitatea „Babeș-Bolyai" a devansat Universitatea București în acest clasament, față de situația de anul trecut, în timp ce Universitatea „Al. I. Cuza" și-a păstrat poziția pe primul loc.

Chiar și cele mai performante universități publică însă mai puțin de un articol pe an la 3 cadre didactice, în timp ce în țările occidentale este normal ca fiecare cadru didactic din universitățile care pretind că fac cercetare să publice, în medie, un articol pe an. Această diferență explică de ce nicio universitate din România nu se situează printre primele 500 de universități ale lumii, conform clasamentului Shanghai, în timp ce în același clasament se regăsesc două universități din Polonia, două din Ungaria și una din Cehia.

Universitatea din București a intrat recent, pe locul 472, în topul primelor 500 de universități din lume, realizat de Times Higher Education Supplement (THES) și firma Quacquarelli Symonds (QS), fiind singura universitate din România care a intrat în acest top. Diferența dintre evaluarea făcută de THES-QS, care implicit recunoaște Universitatea București drept cea mai importantă din țară și evaluarea Ad Astra, este dată de faptul că THES-QS au folosit alte criterii, dintre care cele care au adus cele mai mari punctaje Universității București sînt evaluările firmelor ce angajază absolvenții și raportul dintre numărul de cadre didactice și numărul de studenți, iar cel care a adus cel mai mic punctaj a fost numărul de citări ale articolelor științifice raportat la personal, criteriu similar ca semnificație celui folosit de noi.

Deoarece marea majoritate a firmelor mari din România au sediul în București, este de așteptat ca evaluările firmelor să defavorizeze universitățile românești din afara Capitalei. Criteriul folosit pentru clasamentul general, numărul de articole științifice de relevanță internațională raportat la numărul de cadre didactice, reflectă un alt aspect important, și anume pregătirea și performanța științifică a cadrelor didactice. Orice articol științific dintr-o revistă serioasă înseamnă practic o evaluare pozitivă făcută de editorii revistei în care a fost publicat, experți internaționali în domeniu. Raportarea la numărul de cadre didactice este importantă deoarece astfel se poate identifica performanța științifică independent de mărimea universității.

Topul Ad Astra cuprinde un clasament general, respectiv un clasament pe domenii științifice. Clasamentele sînt realizate pe baza articolelor științifice publicate de personalul universităților în reviste științifice recunoscute pe plan internațional, indexate de ISI Web of Science în 2006. Universitățile care nu se regăsesc în clasamentul general nu au publicat nici un articol care să fie indexat de ISI în 2006.

Rectorul UB Iona Pînzaru este nemulțumit de acest calasament."Noi avem 1.477 de articole publicate, adică cel mai mare număr, față de cei din Iași, cu 863. Și UBB din Cluj are 1.262 de articole publicate, deci mult mai multe decît cei din Iași. Numai că acest clasament împarte numărul de lucrări la cadrele didactice, numai ca să fie pe locul întîi", a mai spus rectorul.

Sanda Stolojan

AMURG SENIN

JURNAL DIN EXILUL PARIZIAN 1997- 2001

Traducere din franceză de Sanda Stolojan și Dana Petrișor

"Nori peste balcoane", primul "jurnal din exilul parizian" (1975- 1989) publicat în românește de Sanda Stolojan, a provocat reacții vii și foarte pozitive în rîndul cititorilor și criticilor. Reacțiile, sau, mai degrabă, lipsa de reacție la cel de-al doilea jurnal (1990- 1996), "Ceruri nomade", au deceptionat-o pe autoare. Totuși, în 2005, Sanda Stolojan a decis să traducă pentru cititorii români și ultima parte a jurnalului său, ocupîndu-se în același timp de un volum de corespondență cu Noica. Și corespondența ("Sub semnul depărtării"), și jurnalul de față aveau să apară postum. Evenimentele anilor 1997- 2001 din România, din Franța, din lumea întreagă: Sanda Stolojan le comentează cu discreție, dar diagnosticele ei sînt precise, iar judecata morală este mereu prezentă. Cîteva teme la care autoarea revine aproape obsesiv: ecourile jurnalelor ei precedente, prietenia intelectuală cu Cioran, spiritul francez și duhul românesc, Franța și România puse mereu față în față- polii între care oscilează necontenit sufletul ziaristei. Din ce în ce mai prezentă, moartea: prieteni atinși de boli grave, prieteni sau simpli cunoscuți care dispar, inevitabila presimțire a propriului sfîrșit. Și totuși Sanda Stolojan pare împăcată în aceste pagini. Anii ei de amurg au fost cu adevărat senini.

Mihai Cantuniari

BĂRBATUL CU CELE TREI MORȚI ALE SALE

Sub formă de jurnal, volumul concentrat, dur și polemic al lui Mihai Cantuniari disecă nemilos anii Epocii de Aur și prezentul dezamăgitor, refugiindu-se cu voluptate numai în miraculoșii- aproape inexplicabilii- ani '60, singurii, din întreaga existență a autorului, benefici atît în România cît și în lume. Folosind pe rînd bățul și morcovul- biciuirea prezentului, nostalgia trecutului- autorul înaintează cu zîmbetul pe buze spre sfîrșitul cel de obște, fără nici o concesie făcută sieși sau altora. Tocmai în această sinceritate absolută a persoanei întîi judecîndu-se pe sine și oglindindu-i pe ceilalți stă valoarea de mărturie a cărții de față. Fragmente din acest jurnal au apărut în anii din urmă în revista "România literară" sub genericul "Îmbătrînind tăcut pe canapele roase". Mihai Cantuniari este cunoscut publicului cititor ca poet și ca autor a numeroase traduceri din spaniolă și franceză.

NOU LA HUMANITAS

Jeni Acterian

JURNALUL UNEI FETE GREU DE MULȚUMIT

Cu o prefață de Doina Uricariu - Ediția a doua revăzută

Acest mare text ieșit din exilul sertarului și al manuscriselor indezirabile, asemănat cu faimosul Jurnal al lui Mihai Sebastian, a apărut într-o primă ediție Humanitas în 1991. Autoarea a fost socotită de critici o revelație a memorialisticii românești.

Născută în 1916, licențiată a Facultății de filozofie și a Conservatorului de Artă dramatică, director de scenă în anii de după război la teatrele Odeon, Municipal, Tineretului, Jeni Acterian ne-a lăsat un document rar: jurnalul său ținut între anii 1932 și 1947, care luminează într-un chip neașteptat viața culturală și universitară interbelică, avîndu-i ca protagoniști pe Mircea Eliade, Eugen Ionescu, Emil Cioran, Constantin Noica, Alice Botez, Nae Ionescu, Emil Botta, Marietta Sadova, Haig Acterian, Cella Delavrancea... Carte a lecturilor frenetice, a ambițiilor și eșecurilor, a pasiunii și luciditătii, jurnalul lui Jeni Acterian reapare într-o ediție revăzută sub titlul său adevărat, scris de autoarea însăși pe prima pagină a caietului e de însemnări: "Jurnalul unei fete greu de mulțumit". Noua ediție conține, în plus față de ediția princeps, o serie de scrisori schimbate de autoare cu prietenii săi și caietul Clubului "Pana trăsnită", încheindu-se cu un foarte util Indice de nume.

Annie Bentoiu

TIMPUL CE NI S-A DAT

MEMORII 1944- 1947

Ediție nouă revăzută

Annie Bentoiu (născută în 1927) are de-o viață întreagă obiceiul de a-și nota în agende evenimentele personale și ale lumii în care trăiește, și jurnalul acesta ținut cu consecvență a stat la baza celor două extraordinare volume de memorii intitulate "Timpul ce ni s-a dat", publicate în prima ediție la editura Vitruviu (2000 și 2006). Amintirile doamnei Bentoiu privesc perioada de instaurare și de consolidare a dictaturii comuniste în România și reprezintă, ca să folosim o formulă tocită, dar absolut adevărată în acest caz, o lecție de istorie, cum puține s-au scris, a acelor vremuri tulburi și apoi violente.

"Cartea... e scrisă cum îmi închipuiam că se va face mult mai tîrziu", spune Monica Lovinescu într-un foarte elogios articol apărut în România litareră sub titlul "Timpul ce ni s-a luat": "fără patimă, fără complexe, cumpătat, cu toate nuanțele îndoielii, într-un cuvînt cu bun simț... Amintirile se recompun bizuindu-se nu doar pe privirea naratoarei, ci și pe alte mărturii și uneori pe ziare din epocă. Prezentată astfel, istoria trăită pierde poate din patetismul ei extravagant pentru noi toți, cei care am suportat-o, dar cîștigă în credibilitate... Am insistat atît de mult pe termeni ca obiectivitate, bun- simț, cumpătare, încît s-ar putea crea impresia unui text rece, a unei priviri îndepărtate, nescăldate de emoție. Ar fi fals, emoția există. Reținută în general pe pragul unei lacrimi, proza autoarei poate da și tonul durerii uimite..."

LA MORMÎNTUL SLT. EROU MIHAI OPREA DIN BĂLȚĂTEȘTI

Joi, 17 mai a.c. în ziua Înălțării Domnului și Ziua Eroilor români, în curtea Bisericii din com. Bălțătești, elevii cl. a VII-a A, sub îndrumarea d-lui prof. Ion Motoțoianu, dirigintele clasei, au depus flori și au aprins lumînări la mormîntul Slt. erou Mihai Oprea.

Fiu al acestei comune, Mihai Oprea s-a născut în 1919 într-o modestă familie, cu mulți copii și rămîne orfan de tată la vîrsta de 6 ani. A urmat cursurile școlii primare din localitate și, învingînd multe greutăți materiale, termină în anul 1941 Liceul "Roman Vodă" din Roman ca șef de promoție. În anii 1941- 1943 urmează cursurile Școlii de Ofițeri de infanterie din București. În primăvara anului 1944 este trimis pentru cîteva luni la specializare moto-mecanizate în Germania. După evenimentele din august 1944 participă la luptele de eliberare a Transilvaniei de sub ocupația maghiară iar în ianuarie 1945 pleacă pe front în Cehoslovacia contribuind la eliberarea altor popoare de sub ocupația nazistă.

La 19 febr. 1945 cade răpus de o schijă de brand în munții Tatra, pe o cotă, în apropierea orașului Benska Bistrica.

Din toamna anului 1943 a început să-și consemneze gîndurile, năzuințele, stările sufletești, impresii și opinii asupra situației interne și internaționale din etapa 1943- 1945 într-un Jurnal de care nu se va despărți decît în clipa morții. În acest Jurnal se remarcă rînduri de mare sensibilitate pentru mama sa, care pentru el era "o sfîntă", dragostea pentru locurile natale, pentru "pămîntul sfînt unde mi-a rîs pentru prima oară soarele cald al țării mele în copilărie...", ca și grija pentru viitorul țării.

Ultima consemnare este o analiză a zilei de luptă, regretul pentru moartea și rănirea unor ostași din subordine, dar însemnarea este întreruptă brusc de moartea sa, pagina păstrînd urmele sîngelui său.

Jurnalul a ajuns la familie și în anul 2001 a fost donat Muzeului de Istorie și Arheologie din Piatra Neamț. Datorită efortului dlui director adj. Adolf Minuț, în sept. 2006, Jurnalul a fost tipărit.

Slt. M. Oprea a fost înmormîntat, inițial, alături de alți 500 de ostași români într-o localitate din apropierea Cotei pe care o cucerise. În anul 1948, Guvernele României și Slovaciei au construit un mare cimitir pentru ostașii români în orașul Zvolen, unde au fost reînhumate trupurile a 10.483 de eroi ofițeri (495) și trupă (9.988).

Familia nu i-a lăsat trupul în pămînt străin și, după eforturi susținute a obținut aprobarea pentru înhumare și aducerea lui în țară. În august 1978, osemintele tînărului ofițer de 25 de ani au fost redate pămîntului natal pe care l-a iubit, alături de cele ale părinților.

Ideea dlui profesor I. Motoțoianu de a face o oră de dirigenție, în Ziua Eroilor, la mormîntul unui erou, merită toată aprecierea și sincere felicitări. Un elev a citit ultima însemnare și o scrisoare către mama sa, plină de căldură, prin care o liniștea în privința taxelor, avînd promisiunea directorului liceului că "una din cele 5 burse ce vor fi date liceului, va fi a lui".

Pornind dela aceste fapte, dl. prof. a insistat pe dorința acestui tînăr de a învăța, cerîndu-le să facă la fel, deși ei nu au acea grea situație. A scos în relief preocupările pe care le avea și eforturile pe care le făcea (era și student la Drept) dar, războiul i-a frînt prea repede aripile, nereușind să se realizeze. În încheiere, dl. profesor și-a exprimat speranța ca elevii de azi să nu mai cunoască grozăviile războiului.

Ca profesor pensionar, apreciez emoționanta acțiune a dlui profesor, o oră cu un conținut puternic de patriotism local și național, insuflîndu-le elevilor respectul pentru sacrificiul suprem de care au dat dovadă fiii acestei comune.

Ca nepoată a slt.M.Oprea ,îmi exprim recunoștința față de d-l profesor pentru surpriza ce am avut-o cînd i-am văzut pe copii la mormîntul acestuia înfăptuind ceea ce savantul Nicolae Iorga spunea:

Și după cîte le-am făcut
Noi mai simțim un singur dor,
Al celor care s-au trecut
Și n-au văzut isprava lor.
Și fiindc-am fost tot ce v-am fost
Cînd ne-am făcut al vieții rost,
În bucuria voastră, frați
Nu ne uitați!

Prof. Ludovica TĂNĂSESCU

Șezătoare la Tazlău

MOMENT OMAGIAL DEDICAT SCRIITORULUI I.I. MIRONESCU

Scriitorul I.I. Mironescu s-a născut la 13 iunie 1883, în locurile mirifice ale Tazlăului și a murit la 22 iulie 1939 tot în locurile sale de obîrșie pe care le-a iubit atît de mult și unde își doarme somnul de veci- la Mănăstirea Tazlău ctitorie a lui Ștefan cel Mare și Sfînt.

A fost medic renumit, strălucit om de știință, profesor universitar la Universitatea de Medicină din Iași, șef de clinică universitară, intelectual cu prestigiu, reputat om de cultură și prozator cu mare talent.

A frecventat prestigioasele reviste literare "Viața românească", "Evenimentul literar" și "Însemnări ieșene". Acolo a fost discipol al unor renumiți scriitori- Garabet Ibrăileanu (fost coleg și profesor), Mihail Sadoveanu, Cezar Petrescu, Mihai ralea, George Topîrceanu, Demostene Botez, Veronica Porumbescu, George Lesnea și mulți alții.

De peste două decenii, locuitorii comunei Tazlău și fii ai satului plecați în alte zone ale țării, în luna iunie- iulie, își dau întîlnire, omagiind cu bucurie pe marele fiu al acestor locuri de poveste- scriitorul I.I. Mironescu.

Duminică, 1 iulie 2007, la Tazlău a fost din nou o mare sărbătoare. Sătenii și invitații lor s-au strîns în număr mare pentru a cinsti din nou, la ceas de "șezătoare", memoria scriitorului Jenică Mironescu, așa cum îi spun ei cu admirație și simpatie. De dimineață, împreună cu familia profesorului Gheorghe Blaga, am depus buchete de flori și am aprins cîte o lumînare la mormîntul lui. Profesorul este membru al familiei scriitorului, dascăl renumit al Tazlăului. El a semnar actul de naștere al fundației Culturale "I.I. Mironescu" Tazlău. A inițiat "Festivalul Datini și Obiceiuri Tradiționale", revista "La Tazlău" și multe alt autentice acte de cultură pe care tăzlăoanii le așteaptă cu un viu interes. Anul trecut, a plecat în mod regretabil dintre noi.

Ajuns la Tazlău, împreună cu ceilalți invitați și cu oficialitățile comunei, am depus buchete de flori și am aprins la mormîntul scriitorului lumînări întru veșnica lui pomenire. Apoi ne-am îndreptat în grabă către Căminul cultural, locaș în care de fiecare dată s-a desfășurat "Șezătoarea la Tazlău".

După inerentele prezentări de început, emoționanta noastră întîlnire consemnează colocviul "Scriitorul I.I. Mironescu și opera sa".

A urmat un moment artistic reușit, pregătit cu multă grijă de directorul Căminului cultural, domnișoara Nicoleta Minciu. Mai întîi, formația de muzică folk "Cleștar" a Clubului copiilor din comuna Zănești, a prezentat un program apreciat și aplaudat cu multă căldură.

În continuare, au cîntat și ne-au încîntat Florentin Blănaru, fiu al satului, talentat și recunoscut chitarist, laureat al mai multor concursuri naționale, fiica sa, elevă la Liceul de Artă din Galați și directoarea căminului cultural, proaspăt absolventă a institutului de muzică. Momentul artistic s-a încheiat printr-o suită de dansuri populare.

A urmat înmînarea premiilor cîștigătorilor primei ediții a concursului de proză scurtă "I.I. Mironescu", organizat de Fundația Culturală "I.I. Mironescu" Tazlău, în colaborare cu reprezentanța Neamț a Uniunii Scriitorilor și Direcția pentru Cultură Neamț.

Un juriu, alcătuit din scriitorii Adrian Alui Gheorghe, Cristian Livescu, Nicolae Sava și Mihai Merticaru, a desemnat laureații. Diacu Tudor Valentin din Piatra Neamț a fost distins cu diploma Premiul I.I. Mironescu și Premiul Reprezentanței Neamț a Uniunii Scriitorilor. Taban Roxana-Adelina din Piatra Neamț a obținut diploma I.I. Mironescu, premiul revistei "Antiteze". Gurgiu Monica, din Bicaz s-a bucurat de primirea diplomei și premiului I.I. Mironescu, premiul Direcției pentru Cultură Neamț, carte și bani.

Dimon Simona, din comuna Răducăneni, județul Iași, a fost distinsă cu premiul special al juriului, diploma I.I. Mironescu.

La reușita acestei memorabile manifestări au contribuit din plin sponsorii- SRL Danto SC (director ing. Aurel Tănase), Cofetăria "Diana" Piatra Neamț (director Valeriu Frățilă), familia Anghel din Tazlău și familia Ailincăi Piatra Neamț. Le aducem pe această cale toate mulțumirile noastre.

Prof. Ion POPESCU

VOLUM OMAGIAL AL ISTORIEI BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

În cele ce urmează, semnalăm apariția volumului Biserica Ortodoxă Română între anii 1885 - 2000, la Editura Editura Patriarhia Română, semnat de distinsul profesor Alexandru Moraru, București, 2006.

Lucrarea de față constituie un scurt istoric, sau o catalogare a legăturilor Bisericii Ortodoxe Române cu lumea ortodoxă în general, cu celelalte Biserici creștine, dar și cu Organismele ecumeniste din țară și străinătate, pe o perioadă de peste o sută de ani, din momentul obținerii autocefaliei B.O.R. Editarea acestei cărți este de un real folos nu numai elevilor seminariști ori studenților teologi, ci și ierarhilor noștri, cadrelor didactice universitare ori seminariale, sau celor interesați de activitatea ecumenică internă și externă a Bisericii Ortodoxe Române.

În cadrul ședințelor Sfîntului Sinod al B.O.R. din 27 - 29 mai 1997 s-a hotărît publicarea unui volum jubiliar: Biserica Ortodoxă Română în pragul mileniului al treilea. Cu acea ocazie, din încredințarea Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist Arăpașu, a fost numită o comisie, în frunte cu Prea Sfințitul Părinte Episcop Dr. Casian Crăciun al Dunării de Jos, care s-a ocupat de realizarea acestui deziderat. Mai apoi, comisia s-a îngrijit de modul de elaborare a volumului pomenit, respectiv metoda de abordare a problematicii sale. În cele din urmă, s-a ajuns la concluzia că este potrivit ca volumul jubiliar să aibă două părți: partea I: Istorică; partea a II-a: Biserică, Cultură, Misiune. Referitor la partea istorică, s-a decis ca în ea să se facă o scurtă prezentare a Istoriei Bisericii Ortodoxe Române, în trei părți: partea I: de la începuturile creștinismului la români pînă în secolul al XIV-lea; partea a II-a: din secolul al XIV-lea pînă la recunoașterea autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române (1885) și partea a III-a: din 1885 pînă în anul 2000.

Din lectura ei se va constata cu prisosință că și în perioada comunistă Biserica Ortodoxă Română a avut o intensă și fructuoasă activitate ecumenistă internă și externă, răspunzîndu-se astfel, insinuărilor, criticilor din neștiință, ignoranță și din rea-credință, aduse Ortodoxiei românești, de către neprietenii acesteia.

Acest volum poate fi un punct de plecare pentru alte lucrări de acest gen, pe teme de Misiune a Bisericii Ortodoxe Române, de dialog teologic și ecumenic, de "politică" bisericească, de imagine a Bisericii străbune atît în țară cît și peste hotare.

Drd. MIHAI FLOROAIA -
I.Ș.J. Neamț

ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Paulo COELHO
VIAȚA
Antologie de citate

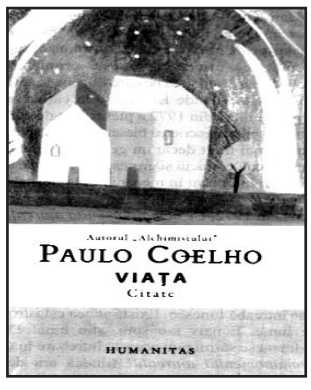

O carte de neuitat, care reunește o selecție de citate ce surprind esența unuia dintre cei mai cunoscuți autori ai timpului nostru: Paulo Coelho. Considerat de milioane de oameni ca fiind alchimistul cuvintelor, este unul dintre autorii cei mai influenți ai acestui secol. Cărțile sale nu ocupă numai topul listelor de best- selleruri, dar suscită și dezbateri sociale și culturale. Ideile, filozofia și temele tratate în opera sa privesc aspirațiile nenumăraților cititori aflați în căutarea propriului drum și a unor noi forme de înțelegere a lumii.

NOU LA HUMANITAS

Eugène IONESCO
TEATRU X
MACBETT
CE NEMAIPOMENITĂ AIUREALĂ!

Traducere din franceză de Vlad Russo și Vlad Zografi

"Ideea de a face o piesă după Macbeth mi-a fost dată de lectura foarte frumoasei cărți a lui Jan Kott- "Shakespeare, contemporanul nostru". După Kott, ceea ce voia să arate Shakespeare este că puterea absolută corupe absolut, că orice putere este criminală". Aceasta este mărturisirea pe care Eugene Ionesco i-o face lui Claude Bonnefoy la cîțiva ani după premiera din 1972 a piesei. Act de curaj teatral suprem, rescrierea piesei lui Shakespeare e mult mai mult decît un gest de reverență. Fantasticul, comicul și grotescul dezvăluie tot ce e mai întunecat în mecanismul infernal al istoriei.

Scrisă în 1972, "Ce nemaipomenită aiureală!" e dramatizarea unicului roman al lui Ionesco, "Însinguratul". Dacă în roman se aude doar vocea personajului, în piesă el e aproape mut, lăsîndu-i pe ceilalți să vorbească și urmărindu-le agitația. "De ce oamenii nu se iubesc?- se întreabă Ionesco. Există atîtea catastrofe pe lume. E naiv s-o spui, știu bine! Dar îndrăznesc să-mi pun această întrebare în "Ce nemaipomenită aiureală!" fiindcă era deja întrebarea pusă într-o operă cum e "Idiotul".

Mihai ȘORA
EU ȘI TU ȘI EL ȘI EA... SAU DIALOGUL GENERALIZAT

Cartea aceasta a fost scrisă de Mihai Șora în atmosfera irespirabilă din preajma lui decembrie 1989, dar a apărut abia în 1990. Ea adîncește meditația ontologică din primele trei volume ale autorului, aplicînd-o la relațiile sociale, la situația omului în cetate și la greutatea cu care politicul apasă asupra vieților noastre. Așa cum se arată într-o scurtă post-față, pentru a înșela vigilența cenzurii, Mihai Șora a adoptat un limbaj codificat, esopic, dar direcția "atacului" său rămîne transparentă pentru cine este dispus să se transpună în realitățile acelor ani. Dar, din cauza interdicției de a publica, în urma protestului său în sprijinul poetului Mircea Dinescu, filozoful a fost nevoit să multiplice manuscrisul și să-l difuzeze prietenilor, într-un gest mai degrabă rareori văzut în literatura română sub comunism.

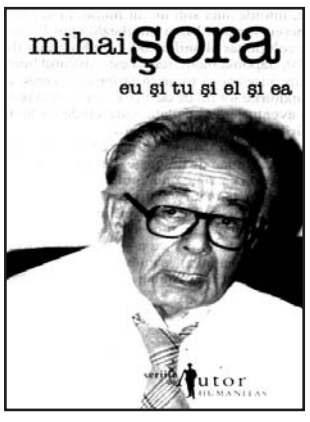

VACANȚE MUZICALE LA PIATRA NEAMȚ

Cea de a XXXVI-a ediție a Festivalului Internațional de Muzică „Vacanțe Muzicale la Piatra Neamț" s-a desfășurat în perioada 30 iunie - 7 iulie 2007.

Manifestarea de anul acesta s-a bucurat de prezența, în calitate de Președinte de onoare, a Directorului General al Operei de Stat din Viena, Ioan Holender și de cea a reputatei soliste de operă, Marina Krilovici, în calitate de Președinte al ediției.

Spre deosebire de anii trecuți, o parte din manifestările muzicale au fost găzduite de spațiul în aer liber din Piața Turnului lui Ștefan cel Mare, unde au evoluat: Orchestra simfonică a Filarmonicii „Mihail Jora" din Bacău, naistul Gheorghe Zamfir, formația „Academic Jazz Group", trupa „Slang", Marcel Pavel, Lucian Darie și, dacă estivalele capricii ale vremii ar fi permis, ar fi trebuit a completa programul trupa „Sistem".

Ca de fiecare dată în ultimele ediții, au fost prezenți și reprezentanți ai instituțiilor de învățămînt superior artistic din București, Iași, Cluj-Napoca, Timișoara, Brașov, Oradea, Tîrgoviște, Chișinău și Piatra Neamț, iar cursurile claselor de măiestrie interpretativă au fost coordonate de soprana Marina Krilovici, violonistul Sherban Lupu și naistul Gheorghe Zamfir.

Farmecul muzicii în „plein air"

Sîmbătă, 30 iunie, Piața Turnului din Piatra Neamț a găzduit concertul inaugural al Festivalului muzical din cadrul celei de a XXXVI-a ediții a „Vacanțelor Muzicale la Piatra Neamț".

Pentru prima dată în istoria de peste patru decenii a manifestării, concertul de deschidere a avut loc în „plein air", într-un spațiu care s-a dovedit propice unei etalări sonore edificatoare.

Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „Mihail Jora" din Bacău, dirijată de maestrul Ovidiu Bălan, a propus cîteva lucrări simfonice de calibru: Simfonia a V-a în do minor op. 68 de Ludwig van Beethoven, lucrare cu o sonoritate consacrată și pregnantă, persuasivul Concert pentru vioară și orchestră în Re major op. 35 de Piotr Ilici Ceaikovski și revoluționara Uvertură solemnă „Anul 1812" op. 49 a aceluiași reprezentant de frunte al școlii naționale ruse.

Neîndoios, punctul forte al serii a fost evoluția interpretativă a violonistului german Ștefan Tarara. Născut în anul 1986 într-o familie de muzicieni români - mama sa fiind, de altfel, de loc din Roman - Ștefan Tarara a dovedit de timpuriu înclinații artistice deosebite. Printre cei care l-au îndrumat în însușirea și perfecționarea artei sale interpretative se regăsesc nume sonore, precum: Yair Klessn, Yfrah Neaman, Igor Oistrah, Lewis Kaplan, Felix Andrievski, iar în prezent studiază la Mannheim cu Zakhar Bron.

Sunetul și Dumnezeu

În cadrul Zilei muzicii tradiționale, luni seara, Piața Turnului din Piatra Neamț a găzduit un concert susținut de inegalabilul maestru al naiului Gheorghe Zamfir, acompaniat de Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat „Mihail Jora" din Bacău, dirijată de Ovidiu Bălan.

După concert, Gheorghe Zamfir, ne-a declarat:

„M-am simțit foarte bine, dar am avut emoții pentru că mi-am dat seama că trebuie să fiu perfect. Și, după cum știți, perfecțiunea este foarte greu de atins. Sînt fericit că am putut să cînt în fața publicului din Piatra Neamț, din Moldova, piesele pe care eu le-am compus pentru nai și orchestră simfonică, lucru mai rar întîlnit în România. Pentru simplul fapt că românii nu prea cunosc latura aceasta a mea de compozitor. Cred că a fost o experiență reușită."

Tînăra generație

Marți seara, podiumul Festivalului muzical din cadrul celei de a XXXVI-a ediții a „Vacanțelor Muzicale la Piatra Neamț" a fost spațiul de evoluție interpretativă al reprezentanților instituțiilor de învățămînt superior muzical din România și Republica Moldova. Este vorba de: Universitatea de Arte „George Enescu" din Iași, Universitatea Națională de Muzică din București, Academia de Muzică „Gheorghe Dima" din Cluj-Napoca, Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice din Chișinău, Universitatea de Vest din Timișoara, Universitatea „Transilvania" din Brașov, Universitatea de Stat din Oradea, Universitatea „Valahia" din Tîrgoviște și Facultatea de Muzică din Piatra Neamț.

Dincolo de efortul și amabilitatea studenților de a fi prezenți la o manifestare care, de altfel, le este dedicată, trebuie să constatăm cu obiectivitate că nivelul de expresie artistică a fost destul de inegal din punct de vedere calitativ și, în mare măsură, neconvingător. În acest sens, considerăm că cele mai pregnante momente artistice au fost oferite de pianista brașoveană Alexandra Fiț, care, în ciuda ingratitudinii unui instrument depășit total de viguroasa expresie pianistică a protagonistei, ne-a oferit o transpunere foarte nuanțată a Fanteziei andaluze de Manuel de Falla, de trio-ul de clarinete al Academiei de Muzică „Gheorghe Dima" din Cluj-Napoca (Răzvan Poptean, Mihai Toader, Aurelian Băcanu), cu o persuasivă trecere în revistă a temelor din baletul „Spărgătorul de nuci" de Piotr Ilici Ceaikovski și de către Cvartetul de coarde „Giocoso" al Universității de Arte „George Enescu" din Iași (Sebastian-Dragoș Orzan, Teofil Todică, Adrian Stanciu, Alexandru Spătărelu), care a transpus pertinent, dar cu probleme de omogenizare încă nerezolvate, Cvartetul mozartian în sol major.

Cu acest prilej a avut loc și lansarea a trei volume aparținînd regretatului profesor Theodor Macarie, poetului italian Bruno Rombi și lectorului univ. drd. Mihaela Spiridon.

Seara tinerilor interpreți a fost prelungită firesc și fericit pe platoul din Piața Turnului unde, sub aripa nopții, spectatorii au putut gusta cîte ceva din binefacerile jazz-ului oferit de tinerii interpreți ieșeni de la „Academic Jazz Group".

Reîntoarcerea acasă

Miercuri seara, sub genericul „Per Aspera ad Astra", elevii și profesorii Colegiului Național de Arte „Octav Băncilă" din Iași au susținut un concert cu cele mai reprezentative prestații artistice zămislite în cadrul procesului de învățămînt al prestigioasei instituții școlare ieșene. Soliști vocali și instrumentiști și mici formații de cameră au încercat să demonstreze publicului pietrean cîte ceva din efortul perpetuu al perfecționării în arta muzicală care, neîndoios, va fi continuat și desăvîrșit în cadrul instituțiilor de învățămînt superior artistic.

Seara muzicală a fost continuată în Piața Turnului cu concertul rafinat și pătimaș al formației „Slang", a cărei solistă vocală este o fiică a acestor locuri, Luiza Zan.

Rod al devoțiunii, muncii și afinității cu un gen de muzică inedit în peisajul sonor al României, Luiza a avut astfel, pentru prima dată, ocazia de a se întîlni cu publicul pietrean pe care îl iubește și în fața căruia simte o plăcere și o bucurie deosebită de a cînta. „Aș vrea să mai cînt aici, dacă voi mai fi invitată, firește, pentru că m-am simțit în familie. Am cîntat pentru colegii mei, pentru prieteni, pentru profesorii care au ținut să fie prezenți, pentru toată lumea de aici, pe care o iubesc și căreia vreau să-i dăruiesc tot ceea ce am mai bun. E una din serile cele mai frumoase pe care le-am trăit" ne-a declarat, imediat după concert, tînăra solistă.

Un concert tradițional

Joi seara, pe scena „Vacanțelor" a fost prezentă - după o absență de cîțiva ani din programul manifestării estivale pietrene - cunoscuta și îndrăgita formație corală a Universității de Arte „George Enescu" din Iași „Cantores Amicitiae", dirijată de Nicolae Gâscă. Ca de fiecare dată, formația corală studențească a demonstrat aceeași prospețime și vigoare interpretativă, aceeași bucurie a cîntului, același gust rafinat în alegerea și interpretarea repertoriului. Chiar dacă, de această dată s-a resimțit o anumită pripeală în abordare, determinată poate și de criza de timp datorată în parte neprevăzutei lansări a cărții autobiografice a lui Ioan Holender, directorul Operei de Stat din Viena și Președinte de onoare al acestei ediții și, pe de altă parte, de semnalarea obstinată a concurenței amplificate a lui Marcel Pavel pe platoul din Piața Turnului. În asemenea condiții, expozeul spiritual cu care ne-a obișnuit maestrul Nicolae Gâscă înaintea fiecărei lucrări nu a fost gustat la adevărata sa valoare, iar atmosfera ultimelor piese a fost chiar impietată de răbufnirile sonore pătimașe ale solistului dezlănțuit afară spre satisfacția inimilor îndrăgostite. Mai ales că, spre deosebire de alți „amplificați", Marcel Pavel are și voce.

Prozeliții maeștrilor

Vineri seara, pe scena sălii de spectacole a Teatrului Tineretului din Piatra Neamț s-au aflat cursanții celor trei clase de măiestrie interpretativă, conduse de Sherban Lupu (vioară), Gheorghe Zamfir (nai) și Marina Krilovici (canto). În cadrul unui concert care a căpătat dimensiuni atipice, datorate numărului mare de soliști, elevii celor trei maeștri au prezentat un program dens, cu lucrări care au avut șansa de a fi migălite, mai ales expresiv, cu sprijinul și sub atenta supraveghere a renumiților interpreți.

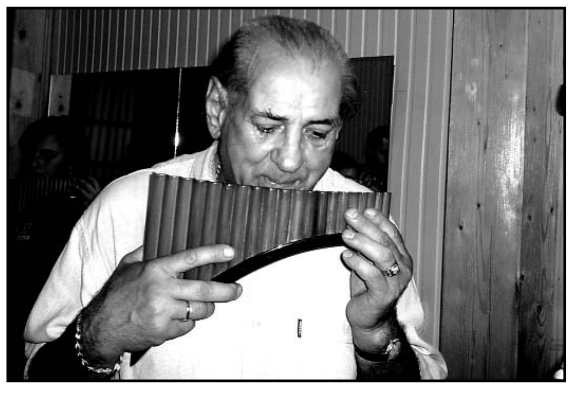

Fără a încerca să ierarhizăm în vreun fel evoluția protagoniștilor, cu atît mai mult cu cît în unele cazuri nu a reușit să fie pe deplin lămuritoare, semnalăm totuși prestațiile artistice susținute de violonistele Sara Stroici (Liceul de Artă „Victor Brauner" din Piatra Neamț) și Delia Crăciun (Academia de Muzică „Gheorghe Dima" din Cluj-Napoca), de naistul Gheorghe Rizea și de cîntăreții: Roxana Cetali (Academia de Muzică „Gheorghe Dima" din Cluj-Napoca), Artemis Bogri (Grecia), Igor Țurcanu și Alexei Botnarciuc (Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice din Chișinău). De altfel, basul Alexei Botnarciuc, care atunci cînd se va „coace" va deveni cu certitudine o voce importantă a scenei lirice, a obținut cu acest prilej și o bursă de studiu în capitala Austriei. Acompaniamentul pianistic a fost asigurat de către Mihaela Spiridon și, impecabil, de Anahit Ter-Tatschatyan.

Ingrata Carmen

Spectacolul final al Festivalului muzical din cadrul celei de a XXXVI-a ediții a „Vacanțelor Muzicale la Piatra Neamț" a avut loc sîmbătă seara, prin reprezentația în concert a cunoscutei capodopere a lui Georges Bizet „Carmen".

La pupitrul Orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat „Mihail Jora" din Bacău s-a aflat dirijorul Karel Mark Chichon din Gibraltar.

Un manager muzical de talie internațională

Preocupat îndeosebi de a cunoaște tărîmurile Moldovei pe care, după propria mărturisire, nu le-a văzut niciodată, directorul Operei de Stat din Viena, Ioan Holender, a acordat o oră unei întîlniri cu presa locală, în cadrul căreia și-a exprimat impresiile și părerile despre locurile acestea și, într-o oarecare măsură, cu evidentă reticență și parcimonie, despre tradiționala manifestare estivală pietreană al cărei Președinte de onoare a fost în acest an.

„Aceste «Vacanțe muzicale» reprezintă un lucru bun. Sistemul de a alege participanții prin propunerile profesorilor școlilor respective îl găsesc a fi bun și observ că oamenii de aici îi primesc cu o mare deschidere, o mare bucurie și cu multă dragoste. Consider că și durata este bună, pentru că acele cursuri de două-trei zile care îndeobște se obișnuiesc a se face nu aduc nimic și nu permit să asimilezi. De asemenea, constat că aveți personalități competente care onorează manifestarea, cum ar fi Sherban Lupu și Marina Krilovici" a ținut să sublinieze legendarul director al marii instituții europene de spectacole lirice, aflat acum în postura de trofeu pe panoplia manifestării pietrene.

Ioan AMIRONOAIEêê

SIMPOZIONUL "DASCĂLI NEMȚENI DE ALTĂDATĂ"

CORUL CORPULUI DIDACTIC

Începuturile acestei formații se datorează unor inimoși dascăli din jud. Neamț, care, adunîndu-se în sălile de clasă ale unor școli din P. Neamț, o dată pe lună, repetau cîntecele învățate de fiecare la locul său de muncă, sub îndrumarea unor învățători talentați

Cei mai în vîrstă dintre coriștii acestui cor susțineau că aceste întruniri ar fi avut loc încă de la sfîrșitul sec. al XIX- lea, la îndemnul marelui ctitor al școlii românești moderne, Spiru Haret. Dar documentul care atestă prezența precisă a acestui cor în viața culturală a județului nostru este Circulara Revizoratului Școlar-Neamț, nr. 985 (dosar nr. 521, fila 107 aflată la Arhivele Statului din Piatra- Neamț, în care se menționa printre altele: "La 18 aprilie 1902 se țin Conferințele Generale ale învățătorilor la Piatra- Neamț. Portul național este obligatoriu pentru toți învățătorii, inclusiv coriștii... Corul corpului didactic va cînta. Cei înscriși în cor se vor întîlni de cu seară la repetiție..."

Acest document este urmat și de altele asemănătoare din anii următori, din care rezultă prezenta permanență a corului cu diferite prilejuri.

Interesant este și faptul că aceste întruniri aveau și alte scopuri în afara celor muzicale. Ele erau și prilejuri de "a se consulta în diferite chestiuni de folos în și afară de școală" sau: "a ne consfătui... spre a găsi căile (cele) mai ușoare de lucrat în orice direcție, pentru îmbunătățirea stării sătenilor și învățătorilor..."

Aceste acte erau semnate de personalități importante ale învățămîntului nemțean. Între aceștia, amintim pe revizorul Gh. Nicolau, întemeietorul corului Leon Mrejeriu, institutor și prefect al județului Neamț ș.a.

Din momentul înființării, acest cor a participat la multe manifestări culturale, între care:

- Sărbătoarea Războienilor, în 1904;
- Înființarea primului Cerc cultural din țară de la Dragomirești, în 1910;
- Înființarea Ateneului popular și a Casei Naționale din P. Neamț, în 1920;
- Deshumarea osemintelor domnitorului Alexandru cel Bun, din 1932, la care a participat și Nicolae Iorga;
- Inaugurarea Teatrului din P. Neamț, în 1932;
- Comemorarea lui Ștefan cel Mare la Putna, în 1933;
- Comemorarea morții lui Mihai Eminescu, în 1939 și multe, multe alte prezențe notabile.

De-a lungul timpului, din cor au făcut parte valoroși coriști între care: Gh. Teofănescu de la Gura Văii, Natalia Popovici de la P. Neamț, Clement Podoleanu de la Mărgineni, Calistrat Scutărescu de la P. Neamț, T.V. Ungureanu- solist și dirijor, Gavril Cristea de la Calu- Iapa, Zaira și Ion Tomulescu de la P. Neamț, juristul C. Grigoriu care trăiește încă la P. Neamț avînd peste o sută de ani, Virginia Adamescu de la Pîngărați, Vasile și Victoria Găboreanu, Constantin și Virginia Cazacu, Eugenia Mrejeriu- soția prefectului, de la P. Neamț, Dumitru Panaitescu de la Gîrcina, Cornelia Țarălungă, Vasile Dorohonceanu, Maria și C. Cuciuc, Virginia Mihăilescu, Teofan Macovei și Gh. Șerban, de la P. Neamț, și încă mulți alții ce au lăsat urme în memoria nemțenilor.

Corul a fost dirijat, pe rînd, de învățătorii Gh. Nicolau, T.V, Ungureanu, Gh. Teofănescu, Vasile Florea, apoi, de prof. ca: Alberto Cirilo, Gh. Dimitriev, C. Cazacu, C. Alexandrescu și, din 1962, de subsemnatul.

Dacă acest cor a putut rezista timpului pe scena culturală a orașului și județului, aceasta se datorează și sprijinului de care s-a bucurat din partea unor autorități și personalități de prestigiu între care: T.V. Ungureanu, fost Inspector școlar, D. Hogea, Nicu Ioanid și Al. Gheorghiu, primari ai orașului P. Neamț, Leon Mrejeriu și Gh. Iscăcescu, prefecți ai jud. Neamț, C. Avasiloaie, fost Revizor școlar, C. Grapă și N. Bontaș, președinți ai Sindicatului învățămînt și mulți alții.

Izbucnirea celor două războaie mondiale a încetinit sau suspendat activitatea corului, care a fost, apoi, revigorată odată cu întoarcerea de pe front a unor coriști, unii chiar răniți grav, cum a fost cazul veternaului Teofan Macovei de care ne amintim cu pioșenie.

În a doua jumătate a secolului al XX-lea, prezența corului în viața cultural- artistică a județului și a țării devine din ce în ce mai activă, iar valoarea formației crește necontenit, apropiindu-se sensibil de nivelul profesionist.

Cum să uităm de prezența pe scena sălii de concerte a Radiodifuziunii din 1971 cînd, în ovații entuziaste am obținut punctajul maxim (100 de puncte) acordat de un juriu exigent, cum să nu ne amintim de prezența corului la numeroase festivaluri și reuniuni corale în care ne-am confruntat cu formații similare din Bacău, Sibiu, București, Iași, Botoșani, Brăila, Satu- Mare, Bîrlad, Suceava, Roman, ș.a.?

La perfecționarea artistică a corului nostru a contribuit și o serie de muzicieni români de valoare care au venit să ne îndrume. Ne amintim cu respect de dirijori și profesori universitari ca: D.D. Botez, Ioan D. Vicol. D.D. Stancu ș.a.

Mai trebuie să ne amintim și de cele trei importante aniversări ale corului, la care au fost invitate formații de prestigiu din Bacău, Iași, Botoșani, Brăila, Suceava și Roman, care s-au transformat în adevărate reuniuni corale interjudețene al căror ecou, grație radioului și televiziunii, s-a răspîndit în toate colțurile țării. Este vorba de aniversarea a 70 de ani de la înființare, în 1972; de aniversarea a 90 de ani de la înființare, în 1990 și de centenarul sărbătorit în mai 2002, care a încununat strălucit istoria acestui cor.

Am venit în fața dvs. cu aceste informații pentru a rememora împreună activitatea plină de abnegație și dăruire a înaintașilor noștri, dar și pe cea a contemporanilor noștri, care au dat spiritualității de pe aceste meleaguri strălucirea și vigoarea de care a avut și are nevoie. Toți, deci, merită respectul și prețuirea noastră.

Prof. George GRIGORICĂ

Un împătimit al școlii

PANTELIMON NAGHI

(1944- 2005)

Pentru Pantelimon Naghi, momentele- cheie ale existenței au fost nașterea (la 28 mai 1944, în satul Izvorul Alb din comuna Hangu, în familia lui Pavel și a Elisabetei, lucrători comerciali, avînd trei copii), studiile secundare (la Hangu, Bacău și la Liceul "Petru Rareș" din Piatra-Neamț), cele superioare (la Institutul Pedagogic de 3 ani din Bacău, apoi la Universitatea "Al. I. Cuza", din Iași), căsătoria cu Aurelia, învățătoare și trecerea în neființă (la 24 aprilie 2005).

Format în respect total pentru școală și dăruit acesteia, s-a numărat printre dascălii care au avut gîndul trufaș că ar putea aduce școlii o contribuție care să poarte marca sa. Era sincer animat de a face învățămînt autentic, în pofida coercițiilor dogmatice de natură să ne obosească și să ne tracaseze pe toți.

Știa că munca învățătorului și a profesorului e grea, e aspră, că seriozitatea, echilibrul, vrednicia, pregătirea continuă, lecturile pertinente, lucrul în echipă sînt cerințe pe temeiul cărora instrucția și educația pot să rodească bogat.

Cît a trăit, a lucrat numai în școli din Poiana Teiului, legîndu-se puternic de cea din Galu, unde și-a consolidat, în timp, poziția de lider.

Calități de substanță i-au fost, apoi, energia creatoare, puterea de muncă, grija fremătătoare pentru mai binele școlii sale și ale celor din așezarea care-l adoptase și unde a fost, ani în șir, director, director de cămin cultural și primar.

Își luase treburile în serios. Acțiunile sale multiple aduceau mereu în școli și în comunitatea sătească o notă de vitalitate și de prospețime. A iubit școala și, de aceea, ideile sale au căpătat viață. Credea cu tărie că, fără școală, omul este condamnat să trăiască în peșteră sau în grotă, că școala subțiază substanțial imensa și solida carcasă a răului, a întunericului.

Nu se simțea nicăieri mai bine ca în mediul școlar. Dorea ca școala să fie bine organizată, ordonată, disciplinată, așa cum reținuse el din pagini despre Socrate sau Comenius, pe care-i cita cu satisfacție ori de cîte ori se ivea prilejul

Școala, după cum se știe, nu se poate confunda cu o persoană, oricît de valoroasă ar fi ea, ci însumează un număr important de specialiști. Credea că, numai în echipă, specialiștii școlii pot să ducă la bun sfîrșit proiecte educaționale născute din politica educațională a unei epoci.

Muncea și trăia ținînd seama de principii de mult verificate. De la o vîrstă foarte tînără, se obișnuise a face zilnic, măcar sumar, bilanțul existenței sale, punînd față în față izbînzile și eșecurile. Mărturisea adesea că familia, școlile prin care a trecut și contactele fertile cu lumea fascinantă a cărților, cu personalități ale culturii și învățămîntului românesc i-au modelat și i-au înnobilat destinul.

Profesoratul a fost și pentru el un mod de dăruire spirituală, nu doar o simplă profesie. Eliberat de propria individualitate, s-a integrat total ambianței în care viețuia și își exercita îndeletnicirea.

Bucuria lucrurilor bine făcute, însoțită de îndoielile inerente, i-a umplut îndeajuns o existență integrată unei durate și unei comunități, pe care a slujit-o cu generozitate și care, la rîndu-i, n-a uitat să-l respecte și să-l prețuiască.

N-a înșelat școala, n-a mimat munca, nu s-a numărat printre șmecherii care populau și odinioară lumea învățămîntului românesc, nici printre aceia care, cum ne spune Nicolae Steinhardt, fac din imperativul "Descurcă-te!" expresia verbală- activă și nocivă- a supremei șmecherii. Socotea mai potrivit, pentru sine și pentru alții, verbul "a răzbate", care are o cu totul altă conotație și care trimite la cu totul alte valori.

A fost înzestrat cu putere de muncă, dinamism creator, refuzînd mojicia și vulgaritatea, cărora le opunea eleganța vestimentației, gestului, cuvîntului și buna cuviință.

Își păstrase intact entuziasmul tinereții, privea cu încredere în viitor, știind bine încă din liceu că "Improbus labor omnia vincit".

A ostenit mult și a avut puterea de a birui suferința muncii, fiind înfrînt, prea devreme, de o boală necruțătoare.

Nu i-au lipsit, așadar, vocația pedagogică și omenia. A trăit vibrînd neîncetat la miracolele vieții și atras de lumea școlii. A lăsat în urmă o experiență didactică demnă de luat în seamă. A rămas cu imaginea unui om însuflețit de idealuri umaniste și patriotice, a unui împătimit al școlii.

Prof. Gh. ȚIGĂU

"VIITORUL UNIUNII SCRIITORILOR DIN ROMÂNIA ESTE LUMINOS" (!?)

Într-un interviu acordat scriitorului Marin Codreanu în revista EUROMUSEUM, dramaturgul Horia Gârbea vede foarte în roz soarta USR: "Viitorul USR este luminos. Luminița de la capătul tunelului e acum o lumină mare și caldă. În 2009, viitoarea conducere va găsi o Uniune stabilă, mai omogenă valoric, mai bogată, mai detașată prin rezolvarea unor probleme materiale ale membrilor. Scriitorii buni o vor duce mai bine și vor fi mai influenți în societate, vor putea ajuta Uniunea. Cumpăna a fost grea. Pericolele de schismă, de colaps, au fost reale, dar au trecut" - Scriitorul Horia Gârbea, care ia niște bani buni de la USR în acest mandat, vede mult prea în roz o uniune de creatori care n-are în activitate primele două capete de conducere: președintele Nicolae Manolescu este trimis la Paris, iar vicele, Varujan Vosganian, conduce două ministere. În același număr al revistei am reținut un grupaj de poeme inedite semnate de Adrian Alui Gheorghe.

UN ROMAN INEDIT SEMNAT DE MONICA LOVINESCU, LA HUMANITAS

Revista ROMÂNIA LITERARĂ nr. 30 publică un fragment dintr-un roman inedit, semnat de Monica Lovinescu, "Cuvîntul din cuvinte", și care va apărea la Editura "Humanitas". Manuscrisul a rămas nepublicat de Monica Lovinescu pentru că în anul 1955, cînd îl prezentase la Editura "Denoel" din Paris, acesta a fost refuzat, fiind considerat de către lectorii francezi prea modernist. Faptul acesta i-a influențat, definitiv, și cariera ulterioară a Monicăi Lovinescu în capitala Franței, intrarea tancurilor "eliberatoare" în România.

Revista presei literare

DOI POEȚI NEMȚENI ZĂBAVNICI, NICOLAE BOGHIAN ȘI ANA VÎRLAN

Criticul literar Cristian Livescu notează în rubrica sa permanentă din CONVORBIRI LITERARE cîteva impresii despre lirica a doi poeți din Neamț, Nicolae Boghian (născut în 1946 la Ghigoiești) și Ana Vîrlan (născută în 1972 la Piatra Neamț). Primul este catalogat a fi "un poet din tagma discreților zăbavnici", iar despre al doilea poet CL afirmă că "se mișcă cu sinceritate în mistica poeziei, unde consonează oniric cu înțelepciunea". În același număr de revistă (6/2007), Adrian Alui Gheorghe ne prezintă la "Prăvălia (lui) cu poezii" cărțile poeților Nichita Danilov și Dan Mircea Cipariu, iar Vasile Spiridon se ocupă de prozatorul botoșănean Lucian Alecsa.

"CUM M-AM LĂSAT DE GÎNDIT - MIC TRATAT PENTRU INTELECTUALI EPUIZAȚI"

Revista CUVÎNTUL, care și-a schimbat nu numai forma ci și structura, sub noua ei conducere - o echipă de tineri scriitori, condusă de Răzvan Țupa - , publică, printre multe alte subiecte deosebit de interesante, un interviu cu un jurnalist german (care a lucrat, însă, vreme îndelungată și în Scoția și Israel) și căruia îi va apărea o carte la Editura Nemira, cu un titlu frumos și incitant, "Cum m-am lăsat de gîndit - mic tratat pentru intelectualii epuizați". Iată cum se prezintă intervievatul: "Sînt un om care și-a greșit meseria într-un mod interesant: adică sînt jurnalist. Am studiat la Hamburg, anglistica a fost obiectul de bază, dar și americanistică, pe lîngă puțină filozofie, pentru uz domestic. Am fost și am rămas anglofil pînă peste urechi. La un moment dat, prin anii optzeci, am descoperit că mă amuză să-mi notez părerile și observațiile și în schimbul lor să obțin bani".

"ÎMI VINE GREU SĂ MĂ SCOL DIN PAT ȘI SĂ NOTEZ CE S-AR CUVENI"

În rubrica sa "Memorii" din ultimul număr al revistei LUCEAFĂRUL (30-31/2007), neobositul critic literar Gheorghe Grigurcu notează, printre altele despre programul său cotidian: "Fragilitatea programului meu zilnic. Contează fiecare sfert de oră. O pagină-două rămase nedactilografiate îmi conturbă grav ziua următoare. Telefoane, vizite inopinate, chiar în momentele de vîrf. Cu toate că îmi încep munca în jurul orei șase dimineața, îmi dau seama, adesea, pe la ora 15,00, că n-am făcut ceea ce mi-am propus. Iar după amiaza tîrzie și seara nu-mi sînt prielnice pentru scris (acuitatea minții s-ar zice că se reduce odată cu lumina), ci doar pentru lectură și însemnări pe marginea ei. În schimb, noaptea e bună inspiratoare, în ceasurile de insomnie, cînd îmi trec prin minte gînduri și asocieri de vorbe care, de cele mai multe ori, se risipesc pînă în zori. Îmi vine greu să mă scol din pat și să notez în toiul nopții ceea ce s-ar cuveni. Regret că nu am un reportofon".

OCHELARIST

Vara asta s-a jucat ... escu

După nenumăratele, blestematele, repetatele și stresantele controale ale reprezentanților Ministerului Educației Cercetării și Tineretului în județul nostru a apărut și rezultatul, unul 100% politic: schimbarea din funcție a șefelor I.Ș.J. Neamț. În acest sens, cea mai puternic lovită a fost doamna inspector general adjunct, Liliana Georgescu, care își exercitase doar vreo trei luni din mandatul proaspăt obținut. Că „evaluarea" s-a făcut conform „sarcinilor și orientărilor" transmise de sus, ce mai contează? Că, dumneaei a primit decizia de eliberare din funcție pe 3 iulie 2007, în timp ce se afla în concediu medical, ne arată modul responsabil în care se lucrează la nivel înalt, în minister. Asta a creat o situație pur și simplu caragialească întrucît la foarte scurt timp domnul ministru al cercetării (sau al cercetărilor) a anulat ordinul de demitere, reoferindu-i astfel doamnei inspector funcția și dreptul legal la contestație. Observăm faptul că ministrul s-a cam jucat de-a ... uite ...escu, nu e ...escu! Cu toate acestea, se bănuia că situația nu se va schimba prea mult, însă doamna a mai fost ținută în funcție vreo două săptămîni (spre adînca mîhnire a unora care îi vizau postul) pînă s-a încheiat perioada examenelor (doar trebuia să ducă cineva toată greutatea și problemele acestora la I.Ș.J. Neamț ca apoi să fie aruncat ca .... o măsea stricată!). În final ..... o situație pur autohtonă.... Doamna a fost înlocuită fără prea multe comentarii.

Cum vor evolua lucrurile, Dumnezeu știe. Cert este faptul că totul se realizează la comanda politică de la nivel central pînă jos. Unii susțin că amestecul politicului este constructiv pentru societate (dar totul pînă la un punct!), însă asta se va vedea în timp. Pînă atunci, noi așteptăm cu nerăbdare un nou început de an școlar cu noi promisiuni și angajamente care... duc la.... fiiiis!

Escu

De rîsul cureilor

Big Brother

Ați fost vreodată mîndri că ați fost convocați pentru examenul de titularizare din vacanța de vară? Fratele mai mare - MEC-ul -, prin metodologia aprobată, oferă în fiecare an cadrelor didactice această șansă! Anul acesta evenimentul a avut următoarea desfășurare:

Am fost sunați de un inspector ISJ și anunțați că trebuie să fim prezenți la orele 20,00, într-o duminică, la Lic. „Petru Rareș".

☺ Am asistat la o tumultoasă instruire și am aflat că trebuia să știm deja Metodologia în vigoare (pe care am studiat-o, spre recuperarea cunoașterii, ca pe sfintele rugăciuni, noaptea, în gînd).

☺ La orele 24,00 cenușăresele s-au prezentat la centrul de examen cu: prosop, periuță de dinți, pastă, săpun, hăinuțe de schimb, pachetele cu papa, cafea, apă minerală, instrumente de scris, hîrtie, programe școlare, manuale, culegeri... și cu mințile treze!

☺ La centrul de examen am dat peste un universitar mic, pentru că cei mari abia plecaseră acasă de la BAC-uri, care, cu un aer nemulțumit de perspectiva cîștigului, ne-a tratat cu superioritatea unui Frate mai Mare ce ne era.

☺ Am încercat să facem abstracție de atmosfera nocturnă tensionată și ostilă și ne-am așezat la masa de lucru, unde am alcătuit trei subiecte a cîte patru subpuncte și baremele corespunzătoare acestora.

☺ La ora 6,00 dimineața am depus testele și baremele la calculatoristele care erau deja obosite de celelalte comisii și care ne-au cerut să le dictăm, că doar sunt numai trei la un liceu, cu volum de muncă major și plată minoră.

☺ Universitarul ordonă, țipînd: „N-am nevoie de poezii, ci de subiecte! Ați venit prea tîrziu! Treceți la calculatoare și vă tehnoredactați singuri subiectele! Transcrieți cu negru, de mînă, baremele! La ora 700 să fie totul gata!"

☺ De la 700 la 900 aveai voie să te speli la chiuveta profesorilor de lîngă cancelarie, să te schimbi, și să-ți bei cafeaua; dacă erai norocos, puteai afla și modul de calcul al muncii tale, ca să-ți sporească entuziasmul de tot.

☺ La 9,00 - embargou - intrau candidații în săli și nu mai aveai voie nimic, doar poate să folosești buda elevilor de la capătul holului, la care erai consemnat.

☺ La 10,00 se deschid plicurile sigilate cu subiecte. Teza ține 4 ore și n-ai voie să părăsești incinta școlii decît după ce iese primul candidat, în cazul nostru, pe la orele 13,00.

☺ La 14,00 trebuia să ne prezentăm la Președintele comisiei pentru a ridica tezele de corectat cu proces-verbal și martori. Echipa mea a fost norocoasă: am avut o singură teză, a unui singur candidat care dădea concurs pe un post din mediul rural și ăla netitularizabil.

☺ Corectarea la milimetru și după barem, completarea borderourilor și predarea rezultatelor finale a durat pînă la orele 16,00. Eram fericite, am terminat primele; restul colegilor care aveau 5, 6, 9 teze au rămas în școală.

☺ Am așteptat să primim adeverințele care să ateste faptul că am muncit, dar vai!, programul doamnei secretare s-a terminat și a plecat acasă.

☺ Am sunat disperați și am primit confirmarea directorului că domnia sa va reveni după ce ia masa.

☺ Orele 18,45 - desfigurați de oboseală, foame, nesomn și așteptare inutilă ne hotărîm să părăsim centrul de examen unde am lucrat 22 de ore; cît despre vreun „mulțumesc!", nici nu putea fi vorba.

Atunci m-am simțit, ca de atîtea ori pe parcursul carierei mele profesionale, nerespectată, țepuită, umilită și la întrebarea cum dracu de-am greșit ușa la admiterea în facultate, (că dacă eram procuror, aș fi avut vacanță, 58 milioane salariu pe lună și Audi la scară); răspund penibil: „De drag de școală!"

Pentru cei care s-au simțit în casele lor din bloc (că doar nu erau plecați cu Olteanu în Mexic) „eliminați" dintre „profesioniști", dezvăluim și modul de plată: 800 mii lei vechi impozabili, plus 60 mii lei vechi impozabili pentru o teză, adică 1$/h; și ce dacă în Canada un amărît de emigrant necalificat are 9$/h?

Oare ne mai facem sănătoși sau rămînem pînă la pensie situați în pragul sărăciei cronice, în timp ce ni se cere să avem și demnitate și performanțe școlare?

Viespea Dida

Atenție la limba română!

"CEAI DIN PLANTE MEDICINALE"

Pentru că există numeroase societăți comerciale, care recoltează, prelucrează și valorifică plante medicinale, prezentarea acestor produse naturale (de cea mai înaltă însemnătate) se face diferit. Diferit, dar și greșit se face. Iată formulările, care pot fi citite pe ambalajele plantelor tămăduitoare: "Ceai din plante medicinale. Traista ciobanului", "Ceai de plante medicinale. Sunătoare"; "Ceai din urzică vie"; Ceai de urzică moartă".

Toate cele patru formulări sînt greșite deoarece în fiecare cutie se găsește plantă, nu ceai.

Iată, mai jos, cum ar trebui să fie exprimată prezentarea plantelor medicinale, care se folosesc la prepararea ceaiurilor:

"Plantă medicinală (isop) pentru ceai". Și mai potrivită ni se pare următoarea formulare succintă: "Isop pentru ceai".

Deosebiri există și în conținutul prospectelor pentru aceeași plantă, numai că acestea nu sînt inofensive, ci pot pune în primejdie sănătatea consumatorilor. Bunăoară, prospectele pentru vîsc, emise de societățile Fares din Orăștie, Plafar din Brașov, Plantmed din Brăila, Fitoterapia din București, Ștef-Mar din Rîmnicu- Vîlcea și Dacia- Plant din Sebeș- Alba se deosebesc în multe privințe (indicații, dozaj, durata macerării, durata tratamentului). A le reproduce integral pe toate șase înseamnă ca acest articol să se întindă pe cel puțin o pagină de ziar, ceea ce ar fi de neconceput, avînd în vedere că, astfel, ne-am depărta și de rostul rubricii acesteia, nu numai de la rigoarea exigenței spațiale.

Precizăm că denumirea "urzică vie" este falsă. Cele două feluri de urzică se numesc astfel: 1) urzică și 2) urzică moartă.

Menționăm și că denumirile "coada- șoricelului" și "urzică moartă" se scriu cu cratimă, și nu cum apar pe ambalajele plantelor respective.

Mihai Stere DERDENA

ȘI PROFESORII IAU NOTE RUȘINOASE

Toate examenele produc surprize. Mari și mici. Plăcute și viceversa. Așa s-a întîmplat și la examenul de titularizare din iulie, a.c. Au existat profi învingători și învinși. Merituoși și...Cu note fățoase și anemice. Cum s-au numit surprizele examenului? Absenteism, incompetență, necinste. Le analizăm? Un număr destul de mare de candidați s-au înscris la examen dar n-au mai ajuns în fața comisiei. Cam unul la cinci candidați. Canicula, teamă, plictiseală? Greu de răspuns cu acribie. Cei care au trecut prin sita examenului s-au plîns de subiectul de metodică. Care a fost cel mai al dracului. S-au obținut note mari, mici, foarte mici. Multe sub șapte, deci sub limita admisă. Mai greu a fost pentru cei prinși cu cioara vopsită. Cu fițuica în lucrare. Numai de la Neamț au fost eliberați din examen cinci "onorabili" profesori.

Părerile exegeților despre examen? Răutăcioșii spun că în actuala școală " nu se mai face educație și instrucție de mult". Imită opulentul Occident și mass-media străină. Exagerare? Probabil. Sunt date ca argumente modestele rezultate obținute la testările naționale și " bac". Paradoxal, nici președintele țării nu este încîntat de școala Domnului Trandafir. Ce zice? Rău de tot. " Avem un învățămînt incompetent, ineficient și irelevant". Conform teoriei sale " aproape doi profesori din zece nu sînt în stare să ia nota cinci". Dacă spusele stau așa, situația e gravă. Un lucru e cît se poate de clar, locurile vacante scoase la concurs n-au fost ocupate toate.

Potrivit metodologiei de organizare și desfășurare a examenelor de ocupare a catedrelor vacante, cadrele didactice care nu au participat la concursul din iulie, pot participa la concursurile pentru suplinire, organizate în august și septembrie. Nu spunem că a fi profesor e ușor. În Italia, un cîntăreț de biserică are o remunerație de zece ori mai mare a profesorului de muzică din Piatra Neamț. Nu-i tentant?

Dumitru RUSU

Sindicaliștii cer un nou cod etic

Federațiile sindicale cer Ministerului Educației elaborarea urgentă a unui cod de etică profesională care să se aplice tuturor angajaților din învățămînt și critică faptul că cererile lor de pînă acum în acest sens nu au fost luate în considerare.

Federația Sindicatelor din Învățămînt "Spiru Haret" și Federația Sindicatelor Libere din Învățămînt consideră că este necesară negocierea urgentă a acestui cod, astfel încît acesta să intre în discuția Parlamentului împreună cu pachetul legislativ din domeniul învățămîntului.

De asemenea, membrii celor două federații critică atitudinea profesoarei ce s-a implicat într-o relație afectivă cu un elev, dar consideră că aprecierile defavorabile făcute la adresa tuturor cadrelor didactice din România sînt exagerate.

La rîndul ei, Federația Educației Naționale (FEN) a trimis ministrului Educației, Cristian Adomniței, o scrisoare în care îi cere elaborarea unui cod de etică pentru angajații din învățămînt, iar proiectul de lege să fie aplicabil de la 1 septembrie, avînd ca punct de plecare un cod etic formulat de această structură sindicală în 2005.

FEN amintește că, în urmă cu doi ani, a adoptat "Declarația privind etica profesională", în șase puncte, la propunerea Internaționalei Educației. Codul nu a fost susținut la acea vreme nici de politicieni, nici de sindicate, a precizat, într-un comunicat remis presei, marți, președintele FEN, Cătălin Croitoru.

"Propunem ca în cel mai scurt timp posibil, pornind de la această Declarație care a fost însușită de sute de sindicate afiliate la Internaționala Educației, să redactăm împreună cu ministerul un proiect de lege care să fie aplicabil de la 1 septembrie a.c.", a spus Croitoru, care a adăugat că acest cod să nu se aplice doar profesorilor, ci tuturor angajaților din învățămînt.

Articolului 2 al Declarației prevede, printre altele, ca angajații din învățămînt să mențină relații profesionale cu elevii, să îi protejeze de abuzuri fizice sau psihologice, să manifeste simțul datoriei, seriozitate și confidențialitate în toate problemele ce afectează binele elevilor sau să se asigure că relația privilegiată între profesor și elev nu este exploatată în nici un fel, în mod special pentru prozelitism sau control ideologic.

Textele se pot trimite și pe adresa revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÎNT NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str. Petru Rareș nr. 24, tel/fax: 22.53.32, Piatra Neamț

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).
FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU - *director general*, Iosif COVASAN - *director economic*, Constantin TOMȘA - *director executiv*, Gheorghe AMAICEI, Ștefan CORNEANU.
CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - *redactor șef*, Ștefan CORNEANU - *redactor șef adjunct*, Dumitrița VASILCA, Dan AGRIGOROAE, Niculina NIȚĂ, Valerian PERCĂ (Subredacția Roman, tel. 732.738), Carmen DASCĂLU *(secretar)*.

Prețul: 1 LEU